

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

10. září 2024*

„Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Zneužití dominantního postavení – Trhy s obecným a specializovaným vyhledáváním výrobků na internetu – Rozhodnutí, kterým se konstatuje jednání porušující článek 102 SFEU a článkem 54 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP) – Zneužití prostřednictvím pákového efektu – Hospodářská soutěž na základě výkonnosti nebo protisoutěžní praktika – Upřednostňované zobrazování výsledků vlastního specializovaného vyhledávače dominantním podnikem – Potenciální protisoutěžní účinky – Příčinná souvislost mezi zneužitím a účinky – Důkazní břemeno – Hypotetický srovnávací scénář – Způsobnost vyloučit z trhu – Kritérium stejně výkonného soutěžitele“

Ve věci C-48/22 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek podaný na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie dne 20. ledna 2022,

Google LLC, se sídlem v Mountain View (Spojené státy),

Alphabet, Inc., se sídlem v Mountain View,

zástupci: A. Bray, avocate, T. Graf, Rechtsanwalt, D. Gregory, H. Mostyn, barristers, M. Pickford, KC, R. Snelders, advocaat, a C. Thomas, avocat,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky),

podporované:

Computer & Communications Industry Association, se sídlem ve Washingtonu (Spojené státy), zástupci: J. Killick, advocaat, A. Komninos, dikigoros, a A. Lamadrid de Pablo, abogado,

vedlejší účastník řízení v prvním stupni,

přičemž dalšími účastníky řízení jsou:

Evropská komise, zástupci: F. Castillo de la Torre, A. Dawes, N. Khan, H. Leupold a C. Urraca Caviedes, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

* Jednací jazyk: angličtina.

podporovaná:

PriceRunner International AB, se sídlem ve Stockholmu (Švédsko), zástupci: původně M. Jonson, K. Ljungström, F. Norburg, P. Scherp a H. Selander, advokater, poté K. Ljungström, F. Norburg, P. Scherp a H. Selander, advokater,

vedlejší účastnice v řízení o kasačním opravném prostředku,

Spolková republika Německo,

Kontrolní úřad ESVO, zástupci: původně C. Simpson, M. Sánchez Rydelski a M.-M. Joséphidès, poté C. Simpson, M. Sánchez Rydelski, I. O. Vilhjálmsdóttir a M.-M. Joséphidès, jako zmocněnci,

Evropská organizace spotřebitelů (BEUC), se sídlem v Bruselu (Belgie), zástupci: A. Fratini, avvocata,

Infederation Ltd, se sídlem v Crowthornu (Spojené království), zástupci: původně S. Gartagani, K. Gwilliam, L. Hannah, solicitors, a A. Howard, KC, poté S. Gartagani, K. Gwilliam, L. Hannah, solicitors, A. Howard, KC, a T. Vinje, advocaat,

Kelkoo SAS, se sídlem v Paříži (Francie), zástupci: W. Leslie, solicitor, a B. Meyring, Rechtsanwalt,

Verband Deutscher Zeitschriftenverleger eV, se sídlem v Berlíně (Německo),

Ladenzeile GmbH, dříve Visual Meta GmbH, se sídlem v Berlíně,

BDZV – Bundesverband Digitalpublisher und Zeitungsverleger eV, dříve Bundesverband Deutscher Zeitungsverleger eV, se sídlem v Berlíně, zástupci: T. Höppner a P. Westerhoff, Rechtsanwälte,

Twenga SA, se sídlem v Paříži, zástupci: L. Godfroid, M. Gouraud a S. Hautbourg, avocats,

vedlejší účastníci řízení v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení: K. Lenaerts, předseda, L. Bay Larsen, místopředseda, A. Arabadžev, E. Regan, F. Biltgen a O. Spineanu-Matei (zpravodajka), předsedové senátů, P. G. Xuereb, L. S. Rossi, I. Jarukaitis, N. Jääskinen, N. Wahl, I. Ziemele a J. Passer, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

za soudní kancelář: M. Longar, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 19. září 2023,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 11. ledna 2024,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Kasačním opravným prostředkem se společnosti Google LLC a Alphabet Inc. domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 10. listopadu 2021, Google a Alphabet v. Komise (Google Shopping) (T-612/17, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2021:763), kterým Tribunál zrušil článek 1 rozhodnutí Komise C(2017) 4444 final ze dne 27. června 2017 v řízení podle článku 102 SFEU a článku 54 Dohody o EHP [věc AT.39740 – Google Search (Shopping)] (dále jen „sporné rozhodnutí“) pouze v rozsahu, v němž Evropská komise v tomto rozhodnutí konstatovala porušení těchto ustanovení společnostmi Google a Alphabet na třinácti vnitrostátních trzích s obecným vyhledáváním v rámci Evropského hospodářského prostoru (EHP) na základě protisoutěžních účinků na těchto trzích, a ve zbývající části žalobu těchto společností zamítl.

I. Skutečnosti předcházející sporu

- 2 Skutečnosti předcházející sporu, jak byly vylíčeny v bodech 1 až 78 napadeného rozsudku, lze shrnout následovně.

A. Kontext

- 3 Společnost Google je americká společnost se zaměřením na výrobky a služby spojené s využíváním internetu. Tato společnost je především známa pro svůj vyhledávač, který umožňuje uživatelům internetu (dále podle kontextu rovněž jen „uživatelé“ nebo „spotřebitelé“) za pomoci prohlížeče, který používají, a prostřednictvím hypertextových odkazů najít a dostat se na internetové stránky odpovídající jejich potřebám. Od 2. října 2015 je společnost Google 100% dceřinou společností společnosti Alphabet.
- 4 Vyhledávač společnosti Google umožňuje získat výsledky vyhledávání uvedené na stránkách zobrazených na obrazovkách uživatelů internetu. Tyto výsledky jsou buď vybrány tímto vyhledávačem na základě obecných kritérií, aniž stránky, na které odkazují, platí společnosti Google odměnu za zobrazení (dále jen „výsledky obecného vyhledávání“), nebo jsou vybrány na základě logiky zaměřené na konkrétní druh vyhledávání (dále jen „výsledky specializovaného vyhledávání“). Výsledky specializovaného vyhledávání se mohou případně objevit bez zvláštního kroku uživatele internetu s výsledky obecného vyhledávání na téže stránce (dále jen „obecná/é stránka/stránky s výsledky“) nebo se objevit samostatně na žádost uživatele internetu ze specializované stránky vyhledávače Google nebo po aktivaci odkazů v určitých oblastech jejích obecných stránek s výsledky. Společnost Google vyvinula různé služby specializovaného vyhledávání, například pro zpravodajství, pro informace a komerční nabídky místního charakteru, pro letecké zájezdy nebo pro nákup výrobků. Právě o tuto posledně uvedenou kategorii se jedná v projednávané věci.
- 5 Služby specializovaného vyhledávání za účelem nákupu výrobků (dále jen „služby srovnání výrobků“ nebo „srovnávače výrobků“) samy o sobě neprodávají výrobky, ale srovnávají a vybírají nabídky prodávajících na internetu, kteří nabízejí vyhledávaný výrobek. Stejně jako v případě výsledků obecného vyhledávání mohou výsledky specializovaného vyhledávání zahrnovat výsledky, které jsou též označovány jako „přirozené“ a nezávislé na platbách od internetových stránek, na které odkazují, a to i tehdy, jsou-li těmito stránkami stránky obchodníků. Pořadí, ve kterém jsou tyto přirozené výsledky zobrazeny na stránkách s výsledky, je také nezávislé na platbách.

- 6 Na obecných stránkách s výsledky společnosti Google, stejně jako na stránkách s výsledky jiných vyhledávačů, se objevují také výsledky běžně označované jako „reklamy“, které jsou naopak spojeny s platbami od internetových stránek, na které odkazují. Tyto výsledky rovněž souvisejí s vyhledáváním prováděným uživatelem internetu a odlišují se od přirozených výsledků obecného vyhledávání nebo specializovaného vyhledávání, například slovy „reklama“ nebo „sponzorováno“.
- 7 Obecné stránky s výsledky společnosti Google mohou obsahovat nebo obsahovaly všechny druhy výsledků uvedené v bodech 4 až 6 tohoto rozsudku.
- 8 Služby obecného vyhledávání a služby specializovaného vyhledávání poskytují nebo poskytovaly i jiné vyhledávače než Google. Kromě toho existují zvláštní vyhledávače pro srovnání výrobků.
- 9 Společnost Google začala poskytovat uživatelům internetu službu srovnání výrobků počínaje koncem roku 2002 ve Spojených státech a poté, přibližně o dva roky později, postupně v některých zemích v Evropě. Výsledky srovnání výrobků (dále jen „výsledky pro výrobky“) byly nejprve poskytovány prostřednictvím stránky specializovaného vyhledávání, nazvané Froogle, která se liší od stránky obecného vyhledávání vyhledávače, a poté od roku 2003 ve Spojených státech a od roku 2005 v některých zemích v Evropě také pomocí stránky obecného vyhledávání vyhledávače. V tomto posledně uvedeném případě byly zobrazené výsledky pro výrobky seskupeny v rámci obecných stránek s výsledky v takzvaném Product OneBox (dále jen „Product OneBox“), umístěném pod reklamami zobrazenými v horní nebo boční části stránky nebo vedle těchto reklam a nad výsledky obecného vyhledávání.
- 10 Společnost Google uvedla, že od roku 2007 změnila způsob, jakým byly vytvářeny výsledky pro výrobky. Konkrétně opustila název Froogle a nahradila jej názvem Product Search pro své specializované stránky vyhledávání a s výsledky srovnávání výrobků.
- 11 Pokud jde o výsledky pro výrobky zobrazené na obecných stránkách s výsledky, společnost Google obohatila obsah Product OneBox, později přejmenován na Product Universal (dále jen „Product Universal“), tím, že do něj doplnila fotografie. Společnost Google rovněž diverzifikovala možné výsledky kliknutí na zobrazený odkaz na výsledek: v závislosti na případě byl uživatel internetu stejně jako dříve přímo přesměrován na příslušnou internetovou stránku prodávajícího vyhledávaného výrobku, nebo byl přesměrován na specializovanou stránku výsledků Product Search proto, aby získal více nabídek stejného výrobku. Kromě toho společnost Google vytvořila mechanismus nazvaný Universal Search, který umožňuje v případě identifikace vyhledávání za účelem nákupu výrobku upřednostnit na obecné stránce s výsledky výrobky zahrnuté v Product Onebox, a poté v Product Universal, oproti výsledkům obecného vyhledávání.
- 12 Pokud jde o výsledky pro výrobky spojené s platbami, které se zobrazovaly na jejich stránkách s výsledky, společnost Google zavedla v Evropě od měsíce září 2010 obohacený formát ve srovnání s reklamami obsahujícími pouze text (dále jen „textové reklamy“), které se dosud zobrazovaly. Od listopadu 2011 doplnila společnost Google v Evropě tento nástroj tím, že na svých obecných stránkách s výsledky přímo zobrazila skupiny reklam několika inzerentů s fotografiemi a cenami (dále jen „reklamy na výrobky“), které se zobrazovaly buď v pravé, nebo v horní části stránky s výsledky.
- 13 V průběhu roku 2013 společnost Google přestala v Evropě poskytovat Product Universal a textové reklamy vyvinuté na svých obecných stránkách s výsledky. Od té doby se na těchto stránkách již zobrazovaly pouze sdružené reklamy na výrobky, přejmenované na „Shopping Commercial

Units“ nebo „Shopping Units“ (dále jen „Shopping Units“), textové reklamy a výsledky obecného vyhledávání. Uživatel internetu, který klikl na reklamu v Shopping Unit, byl tedy i nadále přesměrován na prodejní internetovou stránku inzerenta. Z obecné stránky s výsledky se dostal na specializovanou stránku vyhledávání s výsledky pro srovnání výrobků Google, která poskytovala více reklam, pouze tehdy, když klikl na konkrétní odkaz v horní části Shopping Unit nebo na odkaz přístupný z obecné navigační nabídky (karta „Shopping“). Ve stejné době, kdy společnost Google odstranila Product Universal ze své obecné stránky s výsledky, rovněž přestala zobrazovat přirozené výsledky pro výrobky na své specializované stránce s výsledky Product Search, která se vyvinula ve stránku obsahující pouze reklamy, nazvanou Google Shopping.

B. Správní řízení

- 14 Dne 30. listopadu 2010 zahájila Komise proti společnosti Google řízení na základě čl. 2 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků [101] a [102 SFEU] (Úř. věst. 2004, L 123, s. 18; Zvl. vyd. 08/03, s. 81).
- 15 Dne 13. března 2013 přijala Komise předběžné posouzení na základě článku 9 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích [101] a [102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205) za účelem případného přijetí závazků ze strany společnosti Google, které by reagovaly na její výhrady.
- 16 Komise dne 4. září 2014 informovala společnost Google, že není schopna přijmout rozhodnutí o přijetí závazků v souladu s článkem 9 nařízení č. 1/2003.
- 17 Dne 15. dubna 2015 se Komise vrátila k řízení o zjištění protiprávního jednání upraveného v čl. 7 odst. 1 nařízení č. 1/2003 a přijala oznámení námitek určené společnosti Google, v němž dospěla k prozatímnímu závěru, že dotčené praktiky představují zneužití dominantního postavení, a tudíž porušují článek 102 SFEU.
- 18 Dne 14. července 2016 zahájila Komise proti společnosti Alphabet řízení na základě čl. 2 odst. 1 nařízení č. 773/2004 a přijala dodatečné oznámení námitek určené společností Google a Alphabet.

C. Sporné rozhodnutí

- 19 Dne 27. června 2017 přijala Komise sporné rozhodnutí.
- 20 Komise měla v první řadě za to, že v rámci určení případného dominantního postavení společnosti Google byly relevantními trhy vnitrostátního rozměru jednak trhy se službami obecného internetového vyhledávání a jednak trhy se službami srovnání výrobků na internetu.
- 21 Komise ve druhé řadě uvedla, že společnost Google má od roku 2008 dominantní postavení na trhu s obecným vyhledáváním ve všech zemích EHP, s výjimkou České republiky, kde toto postavení nabyla až od roku 2011. K tomuto zjištění dospěla zejména na základě velmi vysokého a stabilního objemu tržních podílů společnosti Google zjištěného v různých studiích. Kromě toho zdůraznila nízké tržní podíly konkurentů společnosti Google, existenci překážek vstupu na tento trh, jakož i skutečnost, že jen málo uživatelů internetu používalo několik obecných vyhledávačů. Uvedla, že společnost Google těží ze silné pověsti a uživatelé internetu, kteří jsou navzájem nezávislí, nepředstavují protiváhu kupní síly.

- 22 Komise měla ve třetí řadě za to, že společnost Google od různých časových okamžiků, sahajících až do ledna 2008, zneužívala svého stávajícího dominantního postavení na třinácti vnitrostátních trzích s obecným vyhledáváním v EHP tím, že omezila provoz ze svých obecných stránek s výsledky směrem ke konkurenčním srovnávačům výrobků a zvýšila tento provoz směrem ke svému srovnávači výrobků, což mohlo mít nebo pravděpodobně mělo protisoutěžní účinky na třinácti odpovídajících vnitrostátních trzích se specializovaným vyhledáváním pro srovnávání výrobků, ale také na třinácti trzích s obecným vyhledáváním. Dotčenými zeměmi byly Belgie, Česká republika, Dánsko, Německo, Španělsko, Francie, Itálie, Nizozemsko, Rakousko, Polsko, Švédsko, Spojené království a Norsko.
- 23 Zprvée Komise v části 7.2 sporného rozhodnutí v tomto ohledu uvedla, že zneužití zjištěné v projednávané věci spočívá v příznivějším umístění a zobrazení srovnávače výrobků na obecných stránkách s výsledky společnosti Google ve srovnání s konkurenčními srovnávači výrobků.
- 24 Jednání, které Komise označila za zdroj zneužití, konkrétně spočívalo v tom, že společnost Google svůj srovnávač výrobků v podstatě zobrazovala na svých obecných stránkách s výsledky přednostně a atraktivním způsobem ve vyhrazených „rámečcích“, aniž podléhal jejím algoritmům úpravy používaným pro obecné vyhledávání, včetně algoritmu zvaného „Panda“, kdežto současně se konkurenční srovnávače výrobků mohly na těchto stránkách objevit pouze ve formě výsledků obecného vyhledávání (modré odkazy) a nikdy v obohaceném formátu, které byly odsunuty níže v rámci pořadí obecných výsledků pomocí těchto algoritmů „úpravy“. Komise zdůraznila, že sama o sobě zpochybňuje nikoliv jednotlivá kritéria výběru zvolená společností Google, která byla kvalifikována jako kritéria relevance, ale skutečnost, že se stejná kritéria umístění a zobrazení nepoužila současně na její srovnávač výrobků i na konkurenční srovnávače. Stejně tak upřesnila, že zpochybňuje nikoliv vylepšení specializovaných výsledků pro srovnání výrobků považovaných společností Google za relevantní jako takové, ale skutečnost, že se stejné vylepšení nepoužilo současně na její srovnávač výrobků i na konkurenční srovnávače.
- 25 Komise zadruhé v části 7.2.2 sporného rozhodnutí přezkoumala hodnotu objemu provozu pro služby srovnávání výrobků. Komise v tomto ohledu uvedla, že objem provozu je v mnoha ohledech důležitý pro schopnost srovnávače výrobků konkurovat.
- 26 Komise zatřetí v části 7.2.3 sporného rozhodnutí uvedla, že dotčené praktiky snižují provoz z obecných stránek s výsledky společnosti Google směrem ke konkurenčním srovnávačům výrobků a zvyšují provoz z těchto stránek směrem ke srovnávači výrobků společnosti Google. Tento závěr podložila třemi skutečnostmi. Komise nejprve na základě analýzy chování uživatelů internetu uvedla, že obecné výsledky vedou k vyššímu provozu směrem k internetové stránce, pokud byly zařazeny mezi prvními třemi až pěti výsledky první obecné stránky s výsledky, jelikož uživatelé internetu věnovali nepatrnou či žádnou pozornost následujícím výsledkům, které se často neobjevily přímo na obrazovce. Komise dále uvedla, že dotčené praktiky vedly k poklesu provozu z obecných stránek s výsledky společnosti Google směrem k téměř všem konkurenčním srovnávačům výrobků po významnou dobu v každé ze třinácti zemí EHP, ve kterých byly tyto praktiky zavedeny. Konečně Komise konstatovala, že uvedené praktiky vedly ke zvýšení provozu směrem k srovnávači výrobků společnosti Google.

- 27 Komise začtvrté v části 7.2.4 sporného rozhodnutí tvrdila, že provoz odváděný prostřednictvím dotčených praktik představuje značnou část provozu konkurenčních srovnávačů výrobků a nemůže být účinně nahrazen jinými zdroji provozu, které jsou v současné době k dispozici pro konkurenční srovnávače výrobků, a sice zejména aplikace pro mobilní telefony, přímý provoz, odkazování z jiných partnerských internetových stránek, sociální sítě a jiné obecné vyhledávače.
- 28 Komise zapáté v části 7.3 sporného rozhodnutí uvedla, že dotčené praktiky mají potenciální protisoutěžní účinky na třinácti vnitrostátních trzích se specializovaným vyhledáváním pro srovnávání výrobků a na třinácti vnitrostátních trzích s obecným vyhledáváním uvedených v bodě 22 tohoto rozsudku. Pokud jde o trhy se specializovaným vyhledáváním pro srovnávání výrobků, Komise měla v úmyslu prokázat, že dotčené praktiky mohou přivést konkurenční srovnávače výrobků k ukončení činnosti, že mohou mít negativní dopad na inovace, a mohou tedy omezit možnosti spotřebitelů získat přístup k nejvýkonnějším službám. Struktura hospodářské soutěže těchto trhů tím byla ovlivněna. Pokud jde o trhy s obecným vyhledáváním, protisoutěžní účinky dotčených praktik vyplývají ze skutečnosti, že dodatečné zdroje vycházející ze srovnávače výrobků společnosti Google z jejích obecných stránek s výsledky jí umožňovaly posílit službu obecného vyhledávání.
- 29 Komise v části 7.4 sporného rozhodnutí vyvrátila argumenty předložené navrhovatelkami proti této analýze, podle kterých použitá právní kritéria nebyla správná. Komise v části 7.5 tohoto rozhodnutí rovněž vyvrátila odůvodnění předložená navrhovatelkami s cílem prokázat, že dotčené praktiky nebyly zneužívající, která byla založena na tom, že tyto praktiky byly objektivně nutné, a na tom, že případná omezení hospodářské soutěže, která z nich vyplývala, byla kompenzována nárůstem výkonnosti ve prospěch spotřebitele.
- 30 V článku 1 sporného rozhodnutí tedy Komise určila, že společnosti Google a Alphabet od převzetí společnosti Google porušily článek 102 SFEU a článek 54 Dohody o EHP ve třinácti zemích uvedených v bodě 22 tohoto rozsudku od různých časových okamžiků odpovídajících zavedení specializovaných výsledků pro výrobky nebo reklam na výrobky na obecné stránce s výsledky společnosti Google.
- 31 Komise společnosti Google mimo jiné uložila, aby dotčené praktiky ukončila. Zdůraznila, že i když společnost Google může tento příkaz splnit různými způsoby, zásady musí být dodrženy bez ohledu na to, zda se společnost Google rozhodne zachovat Shopping Units nebo jiné skupiny výsledků vyhledávání pro srovnávání výrobků na svých obecných stránkách s výsledky. Tyto zásady v podstatě zahrnují zásadu nediskriminačního zacházení mezi srovnávačem výrobků společnosti Google a konkurenčními srovnávači. A konečně Komise na základě článku 2 sporného rozhodnutí uložila společnosti Google pokutu ve výši 2 424 495 000 eur, z čehož zaplacení částky 523 518 000 eur jí bylo uloženo společně a nerozdílně se společností Alphabet.

II. Podání žaloby k Tribunálu a napadený rozsudek

- 32 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 11. září 2017 podala společnost Google žalobu znějící na zrušení sporného rozhodnutí a podpůrně na zrušení nebo snížení výše uložené pokuty.
- 33 Usnesením předsedy devátého senátu Tribunálu ze dne 17. prosince 2018 bylo povoleno vedlejší účastenství společnosti Computer & Communications Industry Association (dále jen „CCIA“) na podporu návrhových žádání navrhovatelek. Usneseními z téhož dne bylo povoleno vedlejší účastenství Spolkové republiky Německo, Kontrolnímu úřadu ESVO, Evropské organizaci

spotřebitelů (BEUC), Infederation Ltd (dále jen „Foundem“), Kelkoo SAS, Verband Deutscher Zeitschriftenverleger eV (dále jen „VDZ“), Ladenzeile GmbH, dříve Visual Meta GmbH, BDZV – Bundesverband Digitalpublisher und Zeitungsverleger eV, dříve Bundesverband Deutscher Zeitungsverleger eV (dále jen „BDZV“) a Twenga SA na podporu návrhových žádání Komise.

34 Usnesením předsedy devátého senátu Tribunálu ze dne 11. dubna 2019 bylo zejména příloze A.1 návrhu na zahájení řízení přiznáno důvěrné zacházení.

35 Rozhodnutím ze dne 10. července 2019 Tribunál věc postoupil rozšířenému senátu.

36 Na podporu své žaloby společnost Google uplatnila šest žalobních důvodů, které jsou následující:

„První a druhý žalobní důvod prokazují, že [sporné] rozhodnutí uvádí nesprávně závěr, že společnost Google zvýhodňuje svou službu srovnávání výrobků tím, že zobrazuje Product Universals a Shopping Units. Třetí žalobní důvod vysvětluje, že [sporné] rozhodnutí je chybné v rozsahu, v němž se v něm má za to, že umístění a zobrazení Product Universals a Shopping Units vedlo k odvádění provozu, pokud jde o vyhledávání ze stránek společnosti Google. Čtvrtým žalobním důvodem má být prokázáno, že spekulace o protisoutěžních účincích obsažená v [sporné] rozhodnutí není opodstatněná. Pátý žalobní důvod prokazuje, že [sporné] rozhodnutí nesprávně kvalifikuje jako zneužívající praktiky kvalitativní zlepšení, která představují hospodářskou soutěž na základě výkonnosti. Šestý žalobní důvod prokazuje, že důvody, na jejichž základě [sporné] rozhodnutí uložilo pokutu, jsou neopodstatněné.“

37 Napadeným rozsudkem Tribunál žalobu v podstatě zamítl, když potvrdil analýzu Komise, pokud jde o trh se specializovaným vyhledáváním pro srovnávání výrobků.

38 Tribunál úvodem zdůraznil, že společnost Google nezpochybňuje, že má dominantní postavení na třinácti vnitrostátních trzích s obecným vyhledáváním, které odpovídají zemím, ve kterých měla Komise za to, že takového postavení zneužila. Upřesnil, že tato informace je předpokladem pro všechny následné analýzy.

39 Tribunál v první řadě přezkoumal pátý žalobní důvod a první část prvního žalobního důvodu vycházející ze slučitelnosti dotčených praktik s hospodářskou soutěží na základě výkonnosti. Zaprvé odmítl argumentaci navrhovatelek, podle níž tyto praktiky představují kvalitativní zlepšení spadající do hospodářské soutěže na základě výkonnosti a nemohou být kvalifikovány jako zneužívající. Zadruhé odmítl argumentaci navrhovatelek, podle níž Komise vyžadovala, aby společnost Google poskytla konkurenčním srovnávačům výrobků přístup k jejím vylepšeným službám, aniž byly splněny podmínky uvedené v rozsudku ze dne 26. listopadu 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569). Zatřetí odmítl argumentaci navrhovatelek, podle níž byly skutkové okolnosti uvedeny Komisí chybně, jelikož společnost Google zavedla skupiny výsledků pro výrobky za účelem zlepšení kvality služby, a nikoli za účelem přeměrování provozu ke své vlastní službě srovnávání výrobků.

40 Tribunál ve druhé řadě přezkoumal druhou část prvního žalobního důvodu a první, druhou a částečně i třetí část druhého žalobního důvodu vycházející z nediskriminační povahy dotčených praktik. V tomto ohledu zamítl výtky navrhovatelek, že Komise nesprávně dospěla k závěru, že společnost Google upřednostňovala svou službu srovnávání výrobků zobrazováním Product Universals a Shopping Units, jakož i výtky, podle kterých byly konkurenční srovnávače výrobků již zahrnuty do Shopping Units, takže nemohlo dojít ke zvýhodňování.

- 41 Ve třetí řadě Tribunál přezkoumal třetí a čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že dotčené praktiky neměly protisoutěžní účinky. Zaprvé odmítl argumentaci navrhovatelek, podle níž Komise neprokázala, že dotčené praktiky vedly jednak k poklesu provozu z obecných stránek s výsledky společnosti Google směrem ke konkurenčním srovnávačům výrobků a jednak ke zvýšení provozu z obecných stránek s výsledky společnosti Google k jejímu srovnávači výrobků. Zadruhé měl za to, že argumentace navrhovatelek, podle níž Komise spekulovala o protisoutěžních účincích dotčených praktik, musí být odmítnuta, pokud jde o trhy se službami srovnávání výrobků, a přijata, pokud jde o vnitrostátní trhy s obecným vyhledáváním. Zatřetí odmítl argumentaci navrhovatelek, podle níž nebyla zohledněna úloha obchodních platform v analýze účinků dotčených praktik. Začtvrté odmítl argumentaci navrhovatelek, podle níž Komise neprokázala existenci protisoutěžních účinků z důvodu dotčených praktik na vnitrostátních trzích se službami srovnávání výrobků.
- 42 Ve čtvrté řadě Tribunál zamítl třetí část prvního žalobního důvodu a částečně i třetí část druhého žalobního důvodu vycházející z existence objektivních odůvodnění týkajících se zobrazení Product Universals a Shopping Units.
- 43 Pokud jde naproti tomu o vnitrostátní trhy s obecným vyhledáváním, měl Tribunál za to, že Komise vycházela z úvah, které byly příliš nepřesné na to, aby odůvodnily existenci protisoutěžních účinků, byť potenciálních, takže první část čtvrtého žalobního důvodu navrhovatelek vycházející z čistě spekulativní povahy analýzy protisoutěžních účinků dotčených praktik byla, pokud jde o tyto trhy, přijata.
- 44 Tribunál tak zrušil sporné rozhodnutí pouze v rozsahu, v němž Komise v tomto rozhodnutí konstatovala jednání porušující článek 102 SFEU a článkem 54 Dohody o EHP společnostmi Google a Alphabet na třinácti vnitrostátních trzích s obecným vyhledáváním v rámci EHP na základě protisoutěžních účinků na těchto trzích, a ve zbývající části žalobu zamítl. Pokutu, kterou Komise uložila navrhovatelkám, zachoval v plné výši při výkonu pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci.

III. Řízení před Soudním dvorem

- 45 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 22. března 2022, Google a Alphabet v. Komise (C-48/22 P, EU:C:2022:207), bylo ve vztahu k CCIA, Spolkové republice Německo, Kontrolnímu úřadu ESVO, BEUC, Foundem, Kelkoo, VDZ, Ladenzeile, BDZV a Twenga, vedlejším účastníkům řízení v prvním stupni, přiznáno důvěrné zacházení s přílohou 2 kasačního opravného prostředku, kterou navrhovatelky předložily kanceláři Soudního dvora dne 2. února 2022, přičemž těmto vedlejším účastníkům řízení mělo být doručeno pouze nedůvěrné znění této přílohy.
- 46 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 1. září 2022, Google a Alphabet v. Komise (C-48/22 P, EU:C:2022:667), bylo povoleno vedlejší účastenství společnosti PriceRunner International AB (dále jen „PriceRunner“) na podporu návrhových žádání Komise. V tomto usnesení bylo přiznáno důvěrné zacházení s přílohou 2 kasačního opravného prostředku rovněž ve vztahu ke společnosti PriceRunner.
- 47 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 1. září 2022, Google a Alphabet v. Komise (C-48/22 P, EU:C:2022:668), byl zamítnut návrh společnosti FairSearch AISBL na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise.

IV. Návrhová žádání účastníků v řízení o kasačním opravném prostředku

- 48 Navrhovatelky v rámci kasačního opravného prostředku navrhují, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek;
 - zrušil sporné rozhodnutí či podpůrně vrátil věc Tribunálu;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení, které vynaložily v řízení v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku, a
 - uložil společnosti PriceRunner náhradu nákladů řízení spojených s jejím vedlejším účastenstvím.
- 49 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek a
 - uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení.
- 50 Společnost PriceRunner navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek a
 - uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení, které vynaložila.
- 51 Společnost CCIA navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž potvrdil sporné rozhodnutí;
 - zrušil sporné rozhodnutí v plném rozsahu či podpůrně vrátil věc Tribunálu a
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení, které tato společnost vynaložila.
- 52 Kontrolní úřad ESVO navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek a
 - uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení.
- 53 BEUC navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek a
 - uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení, které vynaložila v rámci kasačního opravného prostředku.

- 54 Společnost Foundem navrhuje, aby Soudní dvůr:
- odmítl kasační opravný prostředek jako zjevně nepřípustný nebo jej zamítl jako neopodstatněný v plném rozsahu a
 - uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení, které vynaložila.
- 55 Společnost Kelkoo navrhuje, aby Soudní dvůr:
- odmítl kasační opravný prostředek jako nepřípustný v rozsahu, v němž směřuje proti skutkovým zjištěním Tribunálu, a ve zbývajících částech jej zamítl jako neopodstatněný, a
 - uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení, které vynaložila.
- 56 Společnosti VDZ, Ladenzeile a BDZV navrhují, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravný prostředek v plném rozsahu a
 - uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení, včetně nákladů řízení, které tyto společnosti vynaložily.
- 57 Společnost Twenga navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl důvody kasačního opravného prostředku vznesené navrhovatelkami;
 - potvrdil napadený rozsudek;
 - potvrdil sporné rozhodnutí a
 - uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení.
- 58 Na jednání konaném dne 19. září 2023 navrhovatelky v odpovědi na otázku položenou Soudním dvorem upřesnily, že se domáhají zrušení napadeného rozsudku pouze v rozsahu, v němž Tribunál zamítl jejich žalobu, což bylo zaznamenáno do protokolu z jednání. Navrhovatelky vzaly kasační opravný prostředek zpět v rozsahu, v němž směřoval proti té části napadeného rozsudku, v níž Tribunál vyhověl jejich návrhovým žádáním.

V. Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 59 Na podporu kasačního opravného prostředku uplatňují navrhovatelky čtyři důvody. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení Tribunálu, když potvrdil sporné rozhodnutí navzdory tomu, že toto rozhodnutí nesplňuje právní kritérium požadované pro konstatování existence povinnosti poskytnout přístup ke srovnávacím výrobkům. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení Tribunálu, když potvrdil sporné rozhodnutí navzdory tomu, že toto rozhodnutí neidentifikuje jednání, které by se odchylovalo od pravidel hospodářské soutěže na základě výkonnosti. Třetí důvod kasačního opravného prostředku vychází z pochybení Tribunálu při posuzování příčinné

souvislosti mezi údajným zneužitím a pravděpodobnými účinky. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vychází z pochybení Tribunálu, když měl za to, že Komise nemusí zkoumat, zda jednání může vytlačit stejně výkonné soutěžitele.

A. K přípustnosti

- 60 Společnost Foundem tvrdí, že kasační opravný prostředek musí být odmítnut jako zjevně nepřipustný. Tato společnost v podstatě uvádí, že navrhovatelky, aniž otevřeně zpochybňují skutečnosti zjištěné v napadeném rozsudku, usilují o jejich nahrazení vlastní verzí tohoto skutkového stavu, která je v rozporu se zjištěními Tribunálu. Toto klamavé a zkreslené vylíčení skutkového stavu se dotýká každého ze čtyř důvodů kasačního opravného prostředku, jelikož právní argumenty předložené na podporu těchto důvodů jsou založeny na skutkových nepřesnostech.
- 61 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v souladu s čl. 256 odst. 1 SFEU a článkem 58 prvním pododstavcem statutu Soudního dvora Evropské unie se kasační opravný prostředek omezuje na právní otázky. Pouze Tribunál je příslušný ke zjištění a posouzení relevantních skutkových okolností, jakož i k posouzení důkazů. Posouzení tohoto skutkového stavu a těchto důkazů tedy nepředstavuje, s výhradou případu, kdy by došlo k jejich zkreslení, právní otázku, která jako taková podléhá přezkumu Soudního dvora v rámci řízení o kasačním opravném prostředku (rozsudek ze dne 12. ledna 2023, *Lietuvos geležinkeliai v. Komise*, C-42/21 P, EU:C:2023:12, bod 60 a citovaná judikatura).
- 62 Okolnost, že navrhovatelky zakládají právní argumentaci rozvinutou v rámci kasačního opravného prostředku na zkresleném vylíčení skutečností zjištěných v napadeném rozsudku, musí být tudíž posouzena v rámci přezkumu jeho opodstatněnosti. Na druhou stranu kritika klamavého vylíčení skutečností zjištěných v napadeném rozsudku, aniž zpochybňuje reálnost těchto skutečností, i kdyby byla opodstatněná, nemůže způsobit nepřipustnost kasačního opravného prostředku.
- 63 V projednávané věci mimoto kasační opravný prostředek v každém z důvodů dostatečně přesně identifikuje kritizované body napadeného rozsudku a uvádí, proč jsou podle navrhovatelek tyto body stíženy nesprávným právním posouzením, a umožňuje tedy Soudnímu dvoru provést přezkum legality.
- 64 Z výše uvedených úvah vyplývá, že je projednávaný kasační opravný prostředek přípustný.

B. K věci samé

1. K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

a) Argumentace účastníků řízení

- 65 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku, který se skládá ze dvou částí, navrhovatelky, podporované společností CCIA, Tribunálu vytýkají, že potvrdil sporné rozhodnutí, i když Komise neprokázala, že byly splněny podmínky vyžadované k prokázání povinnosti poskytnout přístup stanovené judikaturou a připomenuté v bodech 213, 215 a 216 napadeného rozsudku.

- 66 Navrhovatelky v tomto ohledu tvrdí, že společnosti Google bylo v podstatě vytýkáno, že neposkytla konkurenčním srovnávačům výrobků přístup k vyhrazeným „rámečkům“, které byly na jejich stránkách s výsledky umístěny přednostně s funkcemi obohaceného zobrazení a nemohly být odsunuty na nižší pořadí pomocí algoritmů, jako je Panda.
- 67 V rámci první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že v bodech 224 až 228 napadeného rozsudku protiprávně nahradil posouzení Komise obsažené ve sporném rozhodnutí vlastním posouzením, podle kterého byly splněny podmínky vyžadované k prokázání povinnosti poskytnout přístup. Tribunál totiž tvrdil, že obecná stránka s výsledky společnosti Google má znaky, které ji přibližují k základnímu zařízení (bod 224), že Komise měla za to, že provoz z vyhledávače Google je pro konkurenční srovnávače výrobků nezbytný (bod 227) a že tento orgán konstatoval hrozbu vyloučení jakékoli hospodářské soutěže (bod 228). Sporné rozhodnutí přitom taková zjištění neobsahuje, jak ostatně sám Tribunál potvrdil v bodě 223 napadeného rozsudku, když uvedl, že Komise neodkázala na kritéria povinnosti poskytnout přístup.
- 68 V rámci druhé částí prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál v bodech 229 až 249 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že Komise není povinna pro určení existence údajného zneužití použít kritérium stanovené v bodě 41 rozsudku ze dne 26. listopadu 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569).
- 69 Navrhovatelky v tomto ohledu tvrdí, že Tribunál v bodech 220, 229 a 287 napadeného rozsudku údajné zneužití v podstatě identifikoval jako porušení povinnosti společnosti Google poskytnout přístup. V bodě 229 tohoto rozsudku měl Tribunál nicméně za to, že se zakládající prvky sporných praktik odlišují od odmítnutí poskytnout přístup dotčeného ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 26. listopadu 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569).
- 70 První výtkou navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že měl v bodech 237 až 240 napadeného rozsudku za to, že projednávanou věc je třeba odlišit od věci týkající se odmítnutí poskytnout přístup, neboť se týká „rozdílného zacházení“. Věc týkající se odmítnutí poskytnout přístup přitom představuje pouze zvláštní druh věcí týkajících se rozdílného zacházení, neboť pro dotčený podnik znamená, že si určité aktivum ponechává ve svůj vlastní prospěch, zatímco jej odmítá poskytnout svým konkurentům.
- 71 Problém zjištěný v projednávané věci spočíval podle navrhovatelek v existenci zařízení tvořeného „rámečky“, ke kterému neměly konkurenční srovnávače výrobků přístup, a ve skutečnosti, že toto zařízení bylo z hlediska umístění, vlastností a neodsunutí výsledků na nižší pořadí atraktivnější než zařízení, k němuž byl těmto srovnávačům ve skutečnosti nabídnut „přístup“, jak byl Tribunálem vymezen v bodech 219 a 243 napadeného rozsudku, a sice k zobrazování obecných výsledků. Popis údajného zneužití jako spojení několika praktik, a sice zobrazování výsledků srovnávače výrobků společnosti Google přednostně v „rámečcích“ a zobrazování výsledků konkurenčních srovnávačů výrobků v obecných výsledcích, které mohly být odsunuty na nižší pořadí, je pouze jiným způsobem, jak vyjádřit skutečnost, že společnost Google zacházela odlišně s výsledky svého srovnávače výrobků a s výsledky konkurenčních srovnávačů výrobků z důvodu, že těmto konkurenčním srovnávačům neposkytla k „rámečkům“ přístup. Na rozdíl od toho, co Tribunál uvedl v bodě 232 napadeného rozsudku, tedy dotčené rozdílné zacházení není „vnější praktikou“ odlišnou od přístupu.

- 72 Druhou výtkou navrhovatelky tvrdí, že Tribunál v bodech 177, 219 a 243 napadeného rozsudku protiprávně a nesprávně popsal sporné rozhodnutí jako rozhodnutí týkající se podmínek poskytování služby obecného vyhledávání společnosti Google prostřednictvím přístupu k obecným stránkám s výsledky spíše než jako rozhodnutí týkající se povinnosti poskytnout přístup k odlišnému zařízení.
- 73 Tribunál zaprvé „přeformuloval“ sporné rozhodnutí, když v bodě 219 napadeného rozsudku konstatoval, že „na rozdíl od toho, co tvrdí Komise“, se v projednávané věci jedná o podmínky poskytování služby obecného vyhledávání společnosti Google prostřednictvím přístupu k obecným stránkám s výsledky“, přestože se v tomto rozhodnutí žádné takové konstatování nenachází.
- 74 Zadruhé Tribunál tím, že projednávanou věc popsal jako věc týkající se podmínek poskytnutí přístupu, provedl její nesprávnou právní kvalifikaci. Tato věc se totiž netýká podmínek poskytnutí, tedy obchodních podmínek, za nichž podnik, který se rozhodl dodávat jinému podniku své výrobky nebo služby, následně tyto výrobky nebo služby poskytuje. Kromě toho dotčená infrastruktura nepředstavuje celou obecnou stránku s výsledky společnosti Google. Ze sporného rozhodnutí naopak vyplývá, že „rámečky“ představují odlišné zařízení s vlastní technickou infrastrukturou a že společnosti Google je vytýkáno, že konkurenčním srovnávačům výrobků neposkytla k těmto „rámečkům“ přístup. Nic na tom nemění skutečnost, že společnost Google poskytla konkurenčním srovnávačům výrobků přístup ke svým obecným výsledkům. Stejně jako ve všech věcech týkajících se povinnosti poskytnout přístup se tedy i v projednávané věci jedná o právo podniku zvolit si, kdo bude mít k danému zařízení přístup. Za těchto podmínek je irelevantní odkaz v bodech 234 až 236 a 239 napadeného rozsudku na judikaturu týkající se praktik stlačování marží.
- 75 Třetí výtkou navrhovatelky tvrdí, že Tribunál v bodech 232 a 233 napadeného rozsudku neprávem odmítl kritérium povinnosti poskytnout přístup z důvodu neexistence výslovné žádosti o přístup ze strany konkurenta a výslovného odmítnutí přístupu ze strany dominantního podniku. Zaprvé se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, neboť judikatura nevyžaduje existenci žádosti ani výslovného odmítnutí přístupu. Zadruhé je formalistický přístup Tribunálu v rozporu s právní a hospodářskou logikou povinnosti poskytnout přístup. Je třeba určit, zda projednávaná věc splňuje právní podmínky vyžadované pro uložení takové povinnosti, která představuje zásah do základních svobod a výjimku z hospodářské soutěže v tržním hospodářství. Naproti tomu existence či neexistence výslovné žádosti je irelevantní. Zatřetí se odůvodnění Tribunálu odchyluje od sporného rozhodnutí, které konstatovalo existenci žádosti i odmítnutí přístupu k Shopping Units.
- 76 Čtvrtou výtkou navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že v bodě 240 napadeného rozsudku odmítl kritérium povinnosti poskytnout přístup z důvodu, že dotčené jednání kvalifikoval jako „aktivní“, a sice rozdílné zacházení společnosti Google s výsledky jejího srovnávače výrobků v porovnání s výsledky konkurenčních srovnávačů výrobků. Sporné rozhodnutí přitom brání „pasivnímu“ neposkytnutí stejného přístupu, jaký byl poskytnut srovnávači výrobků společnosti Google, jiným srovnávačům výrobků. Podle navrhovatelek je kvalifikace jednání jako „aktivního“ nebo „pasivního“ irelevantní pro odlišení projednávané věci od věcí týkajících se odmítnutí poskytnout přístup obecně.
- 77 Pátou výtkou navrhovatelky zpochybňují úvahy Tribunálu obsažené v bodě 246 napadeného rozsudku, v nichž konstatoval, že nápravná opatření obsažená ve sporném rozhodnutí nejsou pro posouzení povahy údajného zneužití relevantní. Komise identifikovala pouze dvě opatření

k ukončení zneužití: společnost Google mohla buď uzavřít dohody s konkurenčními srovnávači výrobků, aby jim poskytla stejný přístup ke svým „rámečkům“, jaký měl její srovnávač výrobků, nebo zobrazení „rámečků“ odstranit. Je tedy jasné, že sporné rozhodnutí mělo napravit obavy vyplývající z toho, že společnost Google odmítla poskytnout k infrastruktuře přístup, přestože byla povinna takový přístup poskytnout.

- 78 Komise, PriceRunner, Kontrolní úřad ESVO, BEUC, Foundem, Kelkoo, VDZ, Ladenzeile, BDZV a Twenga zpochybňují argumentaci navrhovatelek a tvrdí, že první důvod kasačního opravného prostředku musí být odmítnut jako nepřijatelný nebo zamítnut jako irelevantní či neopodstatněný. Tento důvod kasačního opravného prostředku vychází zejména z nesprávného předpokladu, podle kterého ve sporném rozhodnutí, jak bylo přeformulováno napadeným rozsudkem, vytýkané jednání spočívalo pouze v tom, že společnost Google viditelně zobrazovala výsledky svého srovnávače výrobků a odmítla poskytnout konkurenčním srovnávačům výrobků přístup k odlišnému zařízení, údajně tvořenému „rámečky“, a sice Products Universals a poté Shopping Units.

b) Závěry Soudního dvora

1) Ke druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

- 79 V rámci druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, kterou je třeba přezkoumat na prvním místě, navrhovatelky kritizují body 229 až 249 napadeného rozsudku z důvodu, že Tribunál tím, že odmítl uplatnit na projednávanou věc podmínky stanovené v bodě 41 rozsudku ze dne 26. listopadu 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), použil při posouzení existence zneužití dominantního postavení nesprávné právní kritérium.
- 80 V tomto ohledu měl Tribunál v bodě 229 napadeného rozsudku za to, že i kdyby dotčené praktiky souvisely s otázkou přístupu, jejich zakládající prvky se nicméně odlišují od odmítnutí poskytnout přístup dotčeného ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 26. listopadu 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), což odůvodňuje rozhodnutí Komise posuzovat tyto praktiky z hlediska jiných podmínek, než jsou podmínky, které byly uvedeny v tomto rozsudku.
- 81 V bodech 230 a 231 napadeného rozsudku Tribunál upřesnil, že jakákoli celková nebo částečná otázka přístupu, jako je otázka v projednávané věci, totiž nutně nemusí vyžadovat použití podmínek stanovených v tomto rozsudku, zejména pokud, jak uvedla Komise ve sporném rozhodnutí, dotčená praktika spočívá v autonomním jednání, které sice může mít stejné účinky spočívající ve vyloučení, ale odlišuje se v zakládajících prvcích od odmítnutí poskytnout přístup.
- 82 V bodech 232 a 233 napadeného rozsudku Tribunál v podstatě vysvětlil, že odmítnutí poskytnout přístup odůvodňující použití podmínek uvedených v rozsudku ze dne 26. listopadu 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), implikuje jednak výslovnou povahu, a sice existenci žádosti nebo v každém případě přání získat přístup a s tím související odmítnutí, a jednak, že vytýkané jednání spočívá primárně v odmítnutí jako takovém, a nikoli ve vnější praktice, jako je zejména další forma zneužití pákovým efektem. Podle Tribunálu neexistence takového výslovného odmítnutí vylučuje, aby jako odmítnutí poskytnout přístup byly kvalifikovány ty praktiky, které i kdyby nakonec mohly vést k implicitnímu odepření přístupu, představují vzhledem k zakládajícím prvkům, které se svou povahou odchyľují od hospodářské soutěže na základě výkonnosti, autonomní porušení článku 102 SFEU.

- 83 V bodě 234 napadeného rozsudku Tribunál dodal, že i když všechny nebo přinejmenším většina „praktik spočívajících ve vyloučení“ mohou představovat implicitní odmítnutí dodávek, neboť cílí na ztížení přístupu na trh, nelze rozsudek ze dne 26. listopadu 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), použít na všechny tyto praktiky, neboť by bylo porušena litera a duch článku 102 SFEU, jehož působnost nemůže být omezena na zneužívající praktiky týkající se „nezbytného“ zboží a služeb ve smyslu tohoto rozsudku.
- 84 V bodě 235 napadeného rozsudku Tribunál poznamenal, že v několika věcech, ve kterých vyvstala otázka přístupu ke službě, jako jsou praktiky stlačování marží, nebylo prokázání podmínky nezbytnosti vyžadováno. V tomto ohledu měl v bodě 236 napadeného rozsudku za to, že z rozsudku ze dne 26. listopadu 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), nelze vyvodit, že podmínky nezbytné k prokázání existence zneužívajícího odmítnutí dodávek se musí nutně použít v rámci posouzení zneužívající povahy jednání spočívajícího v tom, že poskytnutí služeb nebo prodej výrobků je vystaveno nevýhodným podmínkám nebo podmínkám, na kterých kupující nemusel mít zájem, jelikož taková jednání sama o sobě mohou představovat formu zneužití odlišnou od odmítnutí dodávek.
- 85 V bodech 237 až 241 napadeného rozsudku měl Tribunál v podstatě za to, že se v projednávané věci nejedná o pouhé jednostranné odmítnutí společnosti Google poskytnout konkurenčním podnikům službu nezbytnou k tomu, aby si konkurovaly na sousedním trhu, ale o rozdílné zacházení v rozporu s článkem 102 SFEU. Uvedl, že sporné praktiky mají „aktivní“ povahu, která se projevuje pozitivní diskriminací mezi službou srovnávání výrobků společnosti Google a konkurenčními službami srovnávání výrobků a že tyto praktiky představují autonomní formu zneužití pákovým efektem z ovládaného trhu vyznačujícího se vysokými překážkami vstupu, a sice trhu s obecným vyhledáváním. Podle Tribunálu tedy Komise nebyla povinna prokázat, že podmínky uvedené v rozsudku ze dne 26. listopadu 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), byly splněny za účelem konstatování existence zneužití dominantního postavení.
- 86 V bodech 242 až 247 napadeného rozsudku Tribunál odmítl zejména argument společnosti Google, že jí sporné rozhodnutí v podstatě ukládá převod hodnotného aktiva, a sice prostoru přiděleného výsledkům vyhledávání. Vysvětlil, že povinnost podniku, který zneužívá dominantního postavení, převést aktiva, uzavřít smlouvy nebo poskytnout přístup k jeho službě za nediskriminačních podmínek nutně neznamená použití podmínek uvedených v rozsudku ze dne 26. listopadu 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569). Mezi kritérii pro právní kvalifikaci zneužití a nápravnými opatřeními, která umožňují jeho nápravu, totiž nesmí existovat žádná automatická souvislost. Tribunál dodal, že okolnost, že jedním ze způsobů, jak ukončit zneužívající jednání, je umožnit soutěžitelům, aby se objevili v „rámečcích“ zobrazených v horní části stránky s výsledky vyhledávání společnosti Google, neznamená, že jsou zneužívající praktiky omezeny na zobrazení těchto „rámečků“ a že podmínky pro identifikaci zneužití jsou definovány pouze s ohledem na tento aspekt.
- 87 Za účelem posouzení, zda, jak tvrdí navrhovatelky, jsou tyto úvahy stíženy nesprávným právním posouzením, je třeba připomenout, že článek 102 SFEU zakazuje, aby jeden nebo více podniků zneužívaly dominantního postavení na vnitřním trhu nebo jeho podstatné části, pokud to může ovlivnit obchod mezi členskými státy. Tento článek má za cíl zabránit narušení hospodářské soutěže na úkor obecného zájmu, individuálních podniků a spotřebitelů postihováním jednání podniků v dominantním postavení, která omezují hospodářskou soutěž na základě výkonnosti a mohou způsobit přímou újmu spotřebitelům, nebo která brání nebo narušují tuto

hospodářskou soutěž a mohou jim tím způsobovat nepřímou újmu (rozsudek ze dne 21. prosince 2023, *European Superleague Company*, C-333/21, EU:C:2023:1011, bod 124 a citovaná judikatura).

- 88 Taková jednání představují ta jednání, která na trhu, kde je právě v důsledku přítomnosti jednoho nebo více podniků v dominantním postavení již oslabena míra hospodářské soutěže, brání prostřednictvím jiných prostředků, než které jsou používány v hospodářské soutěži na základě výkonnosti mezi podniky, zachování míry hospodářské soutěže dosud existující na trhu nebo rozvoji této hospodářské soutěže (rozsudek ze dne 21. prosince 2023, *European Superleague Company*, C-333/21, EU:C:2023:1011, bod 125 a citovaná judikatura).
- 89 Pokud jde o praktiky spočívající v odepření přístupu k infrastruktuře, kterou vytvořil dominantní podnik pro potřeby vlastní činnosti a kterou vlastní, z judikatury Soudního dvora vyplývá, že takové odepření může představovat zneužití dominantního postavení nejen za podmínky, že toto odepření může vyloučit veškerou hospodářskou soutěž na relevantním trhu ze strany žadatele o přístup a nemůže být objektivně odůvodněno, ale rovněž pokud je infrastruktura sama o sobě nezbytná pro výkon činnosti žadatele o přístup v tom smyslu, že neexistuje žádná skutečná nebo potenciální náhrada této infrastruktury (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 26. listopadu 1998, *Bronner*, C-7/97, EU:C:1998:569, bod 41, jakož i ze dne 12. ledna 2023, *Lietuvos geležinkeliai v. Komise*, C-42/21 P, EU:C:2023:12, bod 79 a citovaná judikatura).
- 90 Uložení těchto podmínek v bodě 41 rozsudku ze dne 26. listopadu 1998, *Bronner* (C-7/97, EU:C:1998:569) bylo odůvodněno zvláštními okolnostmi této věci, které spočívaly v tom, že dominantní podnik odmítl poskytnout soutěžiteli přístup k infrastruktuře, kterou vytvořil pro potřeby vlastní činnosti, a nešlo o žádné jiné jednání (rozsudky ze dne 25. března 2021, *Deutsche Telekom v. Komise*, C-152/19 P, EU:C:2021:238, bod 45, a ze dne 12. ledna 2023, *Lietuvos geležinkeliai v. Komise*, C-42/21 P, EU:C:2023:12, bod 80).
- 91 Konstatování, že dominantní podnik zneužil svého postavení z důvodu odmítnutí uzavřít smlouvu se soutěžitelem, má totiž za následek, že tento podnik je nucen smlouvu s tímto soutěžitelem uzavřít. Taková povinnost přitom obzvláště zasahuje do smluvní svobody a práva na vlastnictví dominantního podniku, jelikož i podnik v dominantním postavení má v zásadě možnost odmítnout uzavření smlouvy a využívat infrastrukturu, kterou vytvořil pro vlastní potřeby (rozsudek ze dne 25. března 2021, *Deutsche Telekom v. Komise*, C-152/19 P, EU:C:2021:238, bod 46).
- 92 V projednávané věci navrhovatelky tvrdí, že navzdory tomu, že Tribunál v bodech 220, 229 a 287 napadeného rozsudku identifikoval údajné zneužití způsobem, který prokazuje, že se ve skutečnosti jedná o otázku, zda společnost Google podléhá povinnosti poskytnout konkurenčním srovnávačům výrobků k takové infrastruktuře přístup, dospěl v bodech 229 a 240 tohoto rozsudku k nesprávnému závěru, že se praktiky společnosti Google v zakládajících prvcích odlišují od odmítnutí přístupu dotčeného ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 26. listopadu 1998, *Bronner* (C-7/97, EU:C:1998:569), a že se tedy podmínky stanovené tímto rozsudkem na tyto praktiky nepoužijí.
- 93 Prvními dvěma výtkami navrhovatelky Tribunálu zejména vytýkají, že měl za to, že se projednávaná věc týká „rozdílného zacházení“, pokud jde o podmínky poskytování služeb obecného vyhledávání společnosti Google prostřednictvím přístupu k obecným stránkám

s výsledky, spíše než povinnosti poskytnout přístup k odlišnému zařízení tvořenému vyhrazenými „rámečky“, které byly na jejich stránkách s výsledky umístěny přednostně s funkcemi obohaceného zobrazení a nemohly být odsunuty na nižší pořadí pomocí algoritmů, jako je Panda.

- 94 V tomto ohledu je třeba v první řadě uvést, že navrhovatelky nesprávně vykládají body 220, 229 a 287 napadeného rozsudku.
- 95 Je pravda, že Tribunál v bodě 220 napadeného rozsudku uvedl, že „společnosti Google je vytýkáno, že neumožnila konkurenčním srovnávačům výrobků těžit z podobného umístění a zobrazování jako má její vlastní srovnávač“. V bodě 229 tohoto rozsudku poznamenal, že „dotčené praktiky, jak tvrdí společnost Google, [souvisí] s otázkou přístupu“. V bodě 287 uvedeného rozsudku Tribunál konstatoval, že „výsledky konkurenčních srovnávačů, i když jsou zvláště relevantní pro uživatele internetu, nemohou nikdy těžit z podobného zacházení, jako je zacházení s výsledky srovnávače společnosti Google, ať už z hlediska jejich umístění, jelikož z důvodu svých znaků jsou odsunuty na nižší pořadí pomocí algoritmů úpravy a jelikož ‚rámečky‘ jsou vyhrazeny pro výsledky srovnávače společnosti Google, nebo jejich zobrazování, neboť obohacené znaky a obrázky jsou rovněž vyhrazeny pro srovnávač společnosti Google“.
- 96 Na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelky, však Tribunál v těchto bodech 220, 229 a 287 napadeného rozsudku v žádném případě neidentifikoval údajné zneužití způsobem, který prokazuje, že se v konečném důsledku jedná o otázku, zda společnost Google podléhá povinnosti poskytnout přístup k „rámečkům“, a sice Products Universals a poté Shopping Units.
- 97 Ze samotného znění těchto bodů, jakož i ze znění uvedených bodů v kontextu, zejména z bodů 219 až 229 a 288 napadeného rozsudku totiž vyplývá, že společnosti Google bylo vytýkáno, že srovnávačům výrobků, které konkurují jejímu srovnávací výrobku, neumožnila mít na jejich obecných stránkách s výsledky podobnou viditelnost, jakou měl tento její srovnávač výrobků, a že tudíž nezajistila rovné zacházení mezi svým srovnávačem výrobků a konkurenčními srovnávací výrobky. Konkrétně jednání vytýkané společnosti Google spočívalo, jak rovněž připomněl Tribunál v bodech 187 a 261 tohoto rozsudku, ve spojení dvou praktik, a sice jednak v příznivějším umístění a zobrazení jejich vlastních specializovaných výsledků na obecných stránkách s výsledky oproti výsledkům konkurenčních srovnávačů výrobků a jednak současně v odsunutí výsledků konkurenčních srovnávačů výrobků na nižší pořadí pomocí algoritmů úpravy.
- 98 Kromě toho, jelikož se navrhovatelky dovolávají rovněž relevance nápravných opatření stanovených ve sporném rozhodnutí, stačí uvést, že tato opatření neukládala společnosti Google povinnost poskytnout k „rámečkům“ přístup. Z bodů 71 a 221 napadeného rozsudku totiž vyplývá, že Komise společnosti Google nařídila ukončit vytýkané jednání, přičemž zdůraznila, že i když společnost Google může tento příkaz splnit různými způsoby, jakékoli prováděcí opatření musí zajistit, aby společnost Google na svých obecných stránkách s výsledky nezacházela s konkurenčními službami srovnávání výrobků „méně příznivě“ než se svou službou srovnávání výrobků, a že na základě jakéhokoli prováděcího opatření by měla služba srovnávání výrobků společnosti Google podléhat „stejným postupům a metodám“ umístování a zobrazování, jako jsou postupy a metody používané pro konkurenční služby srovnávání výrobků.
- 99 Z popisu jednání dotčeného v napadeném rozsudku tedy vyplývá, že se toto jednání týkalo diskriminačního umístění a zobrazení služby obecného vyhledávání společnosti Google na obecných stránkách s výsledky, a nikoli přístupu k „rámečkům“.

- 100 V bodě 177 napadeného rozsudku Tribunál zejména uvedl, že dotčenou infrastrukturou jsou obecné stránky s výsledky společnosti Google, které generují provoz směrem k jiným internetovým stránkám, zejména ke stránkám konkurenčních srovnávačů výrobků, a že tato infrastruktura je v zásadě otevřená.
- 101 Kromě toho v bodech 219 a 243 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, že se jedná o podmínky poskytování služby obecného vyhledávání společnosti Google prostřednictvím přístupu konkurenčních srovnávačů výrobků k obecným stránkám s výsledky.
- 102 Konečně Tribunál poté, co v bodech 220 a 221 napadeného rozsudku shrnul obsah bodů 662, 699 a 700 písm. c) odůvodnění sporného rozhodnutí, v bodě 222 tohoto rozsudku konstatoval, že se toto rozhodnutí týká rovného přístupu srovnávače výrobků společnosti Google a konkurenčních srovnávačů výrobků k obecným stránkám s výsledky společnosti Google bez ohledu na druhy dotčených výsledků – obecné výsledky, Product Universals nebo Shopping Units – a jeho cílem je tedy poskytnout přístup konkurenčním srovnávačům výrobků na obecné stránky s výsledky společnosti Google se stejně viditelným umístěním a zobrazením jako má srovnávač výrobků společnosti Google.
- 103 Je tedy nesporné, že když Tribunál v bodě 229 napadeného rozsudku uvedl, že dotčené praktiky „[souvisí] s otázkou přístupu“, neměl na mysli přístup konkurenčních srovnávačů výrobků k „rámečkům“, ale přístup na obecné stránky s výsledky společnosti Google za nediskriminačních podmínek.
- 104 Ve druhé řadě nelze Tribunálu vytýkat, že v bodě 219 napadeného rozsudku nahradil posouzení obsažené ve sporném rozhodnutí vlastním posouzením. Popis dotčeného jednání, jak byl proveden Tribunálem, je totiž pouhým popisem skutečnosti, že společnosti Google bylo vytýkáno příznivější umístění a zobrazení jejího srovnávače výrobků na stránkách s výsledky obecného vyhledávání této společnosti ve srovnání s konkurenčními srovnávači výrobků, což je ve sporném rozhodnutí i v napadeném rozsudku uvedeno několikrát s minimálními odchylkami v použité formulaci.
- 105 Ve třetí řadě nelze přijmout argument navrhovatelek, podle kterého „rámečky“ představují zařízení, které se liší od obecných stránek s výsledky společnosti Google, takže Tribunál měl mít za to, že se v projednávané věci jedná o otázku, zda je odůvodněné uložit společnosti Google povinnost poskytnout konkurenčním srovnávačům výrobků přístup k tomuto zařízení. Jak totiž v podstatě uvedla generální advokátka v bodech 114 a 115 svého stanoviska, byť jsou „rámečky“ na obecné stránce s výsledky společnosti Google prezentovány zvláště, nepředstavují samostatnou infrastrukturu této stránky ve smyslu samostatné stránky s výsledky.
- 106 Kromě toho je nesporné, že srovnávače výrobků, které konkurují srovnávači společnosti Google měly k její službě obecného vyhledávání a k obecným stránkám s výsledky přístup. Společnosti Google tedy není v žádném případě vytýkáno, že takový přístup odmítla.
- 107 Znevýhodnění, které pro konkurenční srovnávače výrobků společnosti Google vyplývá ze spojení dvou dotčených praktik, a sice jednak z příznivějšího umístění a zobrazení jejich vlastních specializovaných výsledků na obecných stránkách s výsledky oproti výsledkům konkurenčních srovnávačů výrobků a jednak současně z odsunutí výsledků konkurenčních srovnávačů výrobků na nižší pořadí pomocí algoritmů úpravy, se týká podmínek přístupu k obecné stránce s výsledky společnosti Google, a nikoli přístupu k údajně samostatné infrastruktuře tvořené „rámečky“.

- 108 Ve čtvrté řadě, jak Tribunál v podstatě uvedl v bodech 223, 237 a 240 napadeného rozsudku, měla Komise ve sporném rozhodnutí za to, že společnost Google spojením těchto dvou praktik, a tedy rozlišováním mezi svým vlastním srovnávačem výrobků a konkurenčními srovnávači výrobků na svých stránkách s obecným vyhledáváním, využila svého dominantního postavení na trhu s obecným vyhledáváním, který se vyznačuje vysokými překážkami vstupu, aby upřednostnila svůj vlastní srovnávač výrobků na trhu se službami srovnávání výrobků, a že toto jednání vedlo k potenciálnímu nebo skutečnému vyloučení hospodářské soutěže na posledně uvedeném navazujícím trhu.
- 109 S ohledem na tuto okolnost Tribunál v bodech 229 a 240 napadeného rozsudku konstatoval, že Komise není povinna prokázat, že byly splněny podmínky uvedené v rozsudku ze dne 26. listopadu 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), připomenuté v bodě 89 tohoto rozsudku, aby dospěla k závěru o protiprávním jednání na základě zjištěných praktik, jelikož se tyto praktiky ve svých zakládajících prvcích odlišují od odmítnutí přístupu dotčeného ve věci, v níž byl vydán tento rozsudek, a představují autonomní formu zneužití pákovým efektem.
- 110 Jak přitom bylo připomenuto v bodě 90 tohoto rozsudku, z judikatury vycházející z rozsudku ze dne 26. listopadu 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), vyplývá, že uložení podmínek uvedených v bodě 41 tohoto rozsudku bylo odůvodněno zvláštními okolnostmi věci, v níž byl vydán uvedený rozsudek, které spočívaly v tom, že dominantní podnik odmítl poskytnout soutěžiteli přístup k infrastruktuře, kterou vytvořil pro potřeby vlastní činnosti, a nešlo o žádné jiné jednání.
- 111 Jestliže naopak dominantní podnik poskytne přístup ke své infrastruktuře, ale stanoví pro tento přístup nebo poskytování služeb nebo prodej výrobků nespravedlivé podmínky, podmínky uvedené Soudním dvorem v bodě 41 rozsudku ze dne 26. listopadu 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), se nepoužijí. Je pravda, že pokud je přístup k takové infrastruktuře, či službě nebo vstupu nezbytný k tomu, aby působení soutěžitelů dominantního podniku na navazujícím trhu bylo rentabilní, je pravděpodobnější, že nespravedlivé praktiky na tomto trhu budou mít přinejmenším potenciální protisoutěžní účinky a budou představovat zneužití ve smyslu článku 102 SFEU. Nicméně pokud jde o jiné praktiky než odepření přístupu, neexistence takové nezbytnosti není sama o sobě rozhodující pro účely posouzení potenciálně zneužívajícího chování ze strany dominantního podniku (rozsudky ze dne 25. března 2021, Deutsche Telekom v. Komise, C-152/19 P, EU:C:2021:238, bod 50, jakož i ze dne 25. března 2021, Slovak Telekom v. Komise, C-165/19 P, EU:C:2021:239, bod 50 a citovaná judikatura).
- 112 I když taková jednání mohou představovat formu zneužití, pokud jsou způsobila vyvolat přinejmenším potenciální protisoutěžní, či dokonce vylučující účinky na dotčených trzích, nelze je stavět na roveň prostému odmítnutí umožnit soutěžiteli přístup k infrastruktuře, jelikož orgán pro hospodářskou soutěž nebo příslušný vnitrostátní soud nebude muset nutit dominantní podnik k tomu, aby poskytl přístup ke své infrastruktuře, protože ten již byl poskytnut. Opatření, která budou přijata v takovém kontextu, tedy budou zasahovat do smluvní svobody dominantního podniku a jeho práva na vlastnictví méně, než kdyby byl nucen zpřístupnit svou infrastrukturu, kterou si vyhradil pro potřeby vlastní činnosti (rozsudky ze dne 25. března 2021, Deutsche Telekom v. Komise, C-152/19 P, EU:C:2021:238, bod 51, a ze dne 25. března 2021, Slovak Telekom v. Komise, C-165/19 P, EU:C:2021:239, bod 51).

- 113 Vzhledem k tomu, že jak bylo uvedeno v bodech 105 až 107 tohoto rozsudku, společnost Google poskytuje konkurenčním srovnávačům výrobků přístup ke své službě obecného vyhledávání a k obecným stránkám s výsledky, ale stanoví pro tento přístup diskriminační podmínky, podmínky uvedené v bodě 41 rozsudku ze dne 26. listopadu 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), se na dotčené jednání nepoužijí.
- 114 V důsledku toho měl Tribunál v bodech 229 a 240 napadeného rozsudku právem za to, že se Komise nedopustila nesprávného právního posouzení, když neposoudila, zda dotčené jednání splňuje tyto podmínky.
- 115 Z výše uvedeného vyplývá, že první a druhá výtka musí být zamítnuty.
- 116 V důsledku toho jsou třetí až pátá výtka týkající se bodů 232, 233, 240 a 246 napadeného rozsudku irelevantní.
- 117 Těmito výtkami totiž navrhovatelky tvrdí, že Tribunál v bodech 232 a 233 napadeného rozsudku nesprávně odmítl použitelnost uvedených podmínek z důvodu neexistence žádosti o přístup a výslovného odmítnutí přístupu, jakož i v bodě 240 tohoto rozsudku z důvodu, že dotčené jednání, a sice rozdílné zacházení společnosti Google s výsledky jejího srovnávače výrobků v porovnání s výsledky konkurenčních srovnávačů výrobků, bylo „aktivním“, nikoli „pasivním“ jednáním. V bodě 246 napadeného rozsudku měl Tribunál údajně nesprávně za to, že nápravná opatření sporného rozhodnutí nejsou pro posouzení povahy údajného zneužití relevantní.
- 118 I kdyby ovšem byly tyto úvahy Tribunálu stíženy nesprávným právním posouzením, jejich analýza není nezbytná, neboť se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že dotčené jednání nepředstavuje odmítnutí přístupu podléhající podmínkám uvedeným v bodě 41 rozsudku ze dne 26. listopadu 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569).
- 119 Druhá část prvního důvodu kasačního opravného prostředku musí být proto zamítnuta.

2) K první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku

- 120 V rámci první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že v bodech 224 až 228 napadeného rozsudku protiprávně nahradil posouzení Komise obsažené ve sporném rozhodnutí vlastním posouzením, podle kterého podmínky uvedené v bodě 41 rozsudku ze dne 26. listopadu 1998, Bronner (C-7/97, EU:C:1998:569), byly splněny, ačkoli žádný takový závěr ve sporném rozhodnutí uveden nebyl.
- 121 Avšak vzhledem k tomu, že jak bylo uvedeno v bodě 118 tohoto rozsudku, se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že jednání vytýkané společnosti Google nemělo být posuzováno v souladu s těmito podmínkami, musí být tato první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku zamítnuta jako irelevantní.
- 122 S ohledem na výše uvedené úvahy musí být první důvod kasačního opravného prostředku v plném rozsahu zamítnut.

2. K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

a) Argumentace účastníků řízení

- 123 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku, který se skládá ze tří částí, navrhovatelky, podporované společností CCIA, tvrdí, že pokud údajné zneužití nepředstavovalo odmítnutí poskytnout přístup, mělo sporné rozhodnutí k prokázání porušení článku 102 SFEU identifikovat jinou „vnější praktiku“ a prokázat, že se tato praktika odchylovala od hospodářské soutěže na základě výkonnosti. Jak Tribunál v tomto ohledu připomněl zejména v bodech 162 až 164 napadeného rozsudku, nestačí identifikovat pouhé rozšíření dominantního postavení na trhu na sousední trh prostřednictvím pákového efektu, i když toto rozšíření vede k zániku soutěžitelů nebo k jejich vytlačení na okraj trhu.
- 124 V rámci první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že měl v bodech 175 a 197 napadeného rozsudku za to, že okolnosti týkající se pravděpodobných účinků jednání společnosti Google, shrnuté v bodech 169 až 174 tohoto rozsudku, mohou určit, zda tato společnost soutěžila na základě výkonnosti.
- 125 Konkrétně navrhovatelky uvádějí, že Tribunál v bodech 195 a 196 napadeného rozsudku uznal, že bod 341 odůvodnění sporného rozhodnutí nestačí k posouzení opodstatněnosti dotčeného jednání, neboť se týká „pouze účinků vyloučení“ vyplývajících z jednání společnosti Google, ale uvedl, že tento bod odůvodnění musí být vykládán ve spojení s bodem 342 odůvodnění tohoto rozhodnutí, který uvádí tři okolnosti. V bodech 169, 175, 196, 197, 219 a 283 tohoto rozsudku Tribunál tyto okolnosti považoval za relevantní pro kvalifikaci rozdílného zacházení mezi společností Google a jejími konkurenty jako odchylky od hospodářské soutěže na základě výkonnosti.
- 126 Podle navrhovatelek se tyto tři okolnosti nevztahují k povaze jednání společnosti Google, ale vycházejí z významu, jakož i zdrojů provozu vyhledávání a týkají se údajných pravděpodobných účinků tohoto jednání. Nepředstavují tedy platný základ pro rozhodnutí o otázce, zda se společnost Google od hospodářské soutěže na základě výkonnosti odchýlila rozdílným zacházením, které uplatnila na své konkurenty.
- 127 Navrhovatelky v replice upřesňují, že i když se faktory zohledněné při prokazování odchylky od hospodářské soutěže na základě výkonnosti nemohou vztahovat pouze na povahu dotčeného jednání, musí nicméně umožnit její kvalifikaci. Na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, tedy nestačí pouhé faktory, které se vztahují k tomuto jednání.
- 128 V rámci druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že protiprávně „přeformuloval“ sporné rozhodnutí. Uvedl totiž tři dodatečné důvody, které nebyly uvedeny v tomto rozhodnutí, aby zaplnil mezeru v odůvodnění a vysvětlil, v čem se dotčené jednání údajně odchýlilo od hospodářské soutěže na základě výkonnosti. Tyto tři dodatečné důvody spočívají zaprvé v přísnějším právním kritériu pro „superdominantní“ podniky (body 180, 182 a 183 napadeného rozsudku), zadruhé ve skutečnosti, že by bylo abnormální, aby společnost Google, která je otevřena zobrazování výsledků pro veškerý obsah, omezila „rozsah svých výsledků na vlastní výsledky“ (body 176 až 184), a zatřetí v popisu vytýkaného jednání jako diskriminačního zacházení (body 124, 237, 240, 279 a 284 až 289).

- 129 V replice navrhovatelky v první řadě zpochybňují vyjádření Komise, podle kterého Tribunál uvedl jen pro úplnost dva z těchto důvodů, a sice důvod týkající se abnormálního jednání společnosti Google (body 176 až 179 napadeného rozsudku) a důvod týkající se použití přísnějšího právního kritéria z důvodu „superdominance“ společnosti Google (bod 180). Ve druhé řadě navrhovatelky vyvracejí názor, že tvrzení Tribunálu, podle něhož společnost Google změnila své jednání (body 181 až 184), představuje, jak rovněž podotkla Komise, pouze „dodatečné vysvětlení“.
- 130 V rámci třetí části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že dodatečné důvody, jak jsou uvedeny v druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, které Tribunál předložil, aby vysvětlil, proč společnost Google nesoutěžila na základě výkonnosti, jsou v každém případě z právního hlediska nesprávné.
- 131 První výtkou navrhovatelky tvrdí, že Tribunál v bodech 180, 182 a 183 napadeného rozsudku použil nesprávné právní kritérium, když při posuzování opodstatněnosti jednání společnosti Google vycházel z pojmu „superdominantní“ postavení. Zprvce je přitom míra dominantního postavení pro prokázání existence zneužití dominantního postavení jako takového ve smyslu článku 102 SFEU irelevantní. Zadruhé měl Tribunál nesprávně za to, že z důvodu „superdominantního“ postavení společnosti Google musí být při posuzování jednání společnosti Google z hlediska tohoto článku 102 SFEU zohledněno pravidlo rovného zacházení ze strany poskytovatelů přístupu k internetu stanovené nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120 ze dne 25. listopadu 2015, kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému internetu a mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací a nařízení (EU) č. 531/2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii (Úř. věst. 2015, L 310, s. 1). Kvalifikování společnosti Google jako „superdominantní“ nebo jako „vstupní brány k internetu“ nemůže rozšířit použití tohoto pravidla rovného zacházení tak, že by byly rozšířeny povinnosti podle uvedeného článku 102 SFEU.
- 132 Druhou výtkou navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál v bodech 176 až 179 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že je abnormální, aby byly v rámci služby vyhledávání zobrazovány pouze její vlastní výsledky. Zpochybňují rovněž tvrzení Tribunálu uvedená v bodech 181 až 184 tohoto rozsudku, neboť nedošlo ke změně jednání společnosti Google, která by tím spíše umožnila konstatovat odchylku od hospodářské soutěže na základě výkonnosti.
- 133 Třetí výtkou navrhovatelky tvrdí, že Tribunál v bodech 71, 124, 237, 240, 279 a 284 až 288 napadeného rozsudku nesprávně kvalifikoval jednání společnosti Google jako diskriminační.
- 134 Zprvce Tribunál nezaujal jednotný přístup při vymezení dvou prvků, s nimiž bylo zacházeno diskriminačním způsobem. V bodě 285 napadeného rozsudku se Tribunál ve své analýze údajné diskriminace postavil proti rozdílnému zacházení s výsledky společností Google v závislosti na tom, zda pocházely od jejího srovnávače výrobků nebo od konkurenčních srovnávačů výrobků. Naproti tomu měl Tribunál v bodě 575 napadeného rozsudku v analýze objektivního odůvodnění za to, že snahou Komise ve sporném rozhodnutí je zajistit rovné zacházení se dvěma druhy výsledků společnosti Google, a sice s obecnými a specializovanými výsledky.
- 135 Zadruhé se Tribunál dopustil pochybení, když neprokázal, že se společnost Google dopustila svévolného rozdílného zacházení, jelikož pouhá skutečnost, že tato společnost použila rozdílné zacházení, nestačí k závěru o existenci diskriminace. Podle navrhovatelek není svévolné, když služba vyhledávání jedná pouze jako výrobce vlastních výsledků založených na jeho údajích

a algoritmech. Kromě toho je relevantním objektivním rozdílem neschopnost společnosti Google zobrazovat specializované výsledky třetích osob stejně spolehlivě a kvalitně jako její vlastní výsledky. Ze stejných důvodů je neopodstatněná kritika Tribunálu vyjádřená v bodech 287, 291 a 292 napadeného rozsudku, podle níž nebylo se specializovanými výsledky pro výrobky pocházející od třetích osob zacházeno stejně jako s výsledky společnosti Google, i když byly zvláště relevantní. Společnost Google jako výrobce výsledků vyhledávání zobrazuje ty nejlepší výsledky, které je schopna vytvořit. Kromě toho navrhovatelky tvrdí, že pokud je jim vytýkáno, že zacházely odlišně se dvěma druhy výsledků společnosti Google, jak vyplývá z bodu 575 napadeného rozsudku, byl tento rozdíl rovněž založen na objektivních a rozumných hlediscích.

- 136 V replice navrhovatelky upřesňují, že se dominantní podnik odchyluje od hospodářské soutěže na základě výkonnosti, pokud snižuje kvalitu své služby a jedná proti svým zájmům.
- 137 Komise, PriceRunner, BEUC, Foundem, Kelkoo, VDZ, Ladenzeile, BDZV a Twenga zpochybňují argumentaci navrhovatelek a tvrdí, že druhý důvod kasačního opravného prostředku musí být částečně odmítnut jako nepřipustný a zamítnut jako irelevantní a v každém případě zamítnut jako neopodstatněný.

b) Závěry Soudního dvora

- 138 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že Komise prokázala, že dotčené jednání nepředstavuje hospodářskou soutěž na základě výkonnosti.
- 139 V tomto ohledu Tribunál v bodech 166 a 167 napadeného rozsudku připomněl, že Komise při přijetí závěru o existenci porušení článku 102 SFEU neodkázala pouze na praktiky využívající pákový efekt, ale měla za to, že prostřednictvím tohoto efektu se společnost Google opřela o své dominantní postavení na trhu s obecným vyhledáváním, aby upřednostnila svou službu srovnávání výrobků na trhu se specializovaným vyhledáváním srovnávání výrobků tím, že zlepšila umístění a zobrazování svého srovnávače výrobků a svých výsledků na svých obecných stránkách s výsledky ve srovnání se službami konkurenčních srovnávačů výrobků.
- 140 V bodě 168 napadeného rozsudku Tribunál upřesnil, že v bodě 344 sporného rozhodnutí Komise uvedla, že výsledky konkurenčních srovnávačů výrobků se mohou objevovat pouze jako obecné výsledky, a sice jednoduché modré odkazy, které mohou být mimoto odsunuty na nižší pořadí na obecných stránkách s výsledky společnosti Google pomocí algoritmů úpravy, zatímco výsledky srovnávače výrobků společnosti Google byly umístěny v horní části těchto obecných stránek s výsledky, prezentovány v obohaceném formátu a nemohly být odsunuty na nižší pořadí pomocí těchto algoritmů. Tribunál dodal, že podle Komise tyto praktiky vedly k rozdílnému zacházení ve formě zvýhodňování srovnávače výrobků společností Google.
- 141 V bodech 169 až 173 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, že v částech 7.2.2 až 7.2.4 sporného rozhodnutí Komise zejména vysvětlila, že z důvodu spojení tří zvláštních okolností mohlo toto zvýhodňování vést k oslabení hospodářské soutěže na trhu. Tribunál uvedl analýzu Komise týkající se těchto tří okolností, uvedených rovněž v bodě 196 tohoto rozsudku, kterými jsou zaprvé význam provozu generovaného obecným vyhledávačem společnosti Google pro srovnávače výrobků, zadruhé chování uživatelů při vyhledávání na internetu a zatřetí skutečnost, že odváděný provoz z obecných stránek s výsledky společnosti Google představuje značnou část provozu směrem ke konkurenčním srovnávačům výrobků a nemůže být účinně nahrazen jinými zdroji.

- 142 V bodě 174 napadeného rozsudku měl Tribunál za to, že se Komise nedopustila nesprávného právního posouzení, když měla za to, že význam provozu společnosti Google z jejích obecných vyhledávacích stránek a povaha tohoto provozu, který nelze účinně nahradit, představují s ohledem na kontextuální prvky připomenuté v bodech 168 až 173 tohoto rozsudku relevantní okolnosti, které mohou charakterizovat existenci praktik, které nespádají do hospodářské soutěže na základě výkonnosti.
- 143 V bodě 175 napadeného rozsudku měl Tribunál za to, že se Komise neomezila na konstatování existence pákového efektu a právně kvalifikovala praktiky společnosti Google, které tento pákový efekt doprovázely, na základě relevantních kritérií. Měl za to, že s výhradou, že zvýhodňování a jeho účinky, identifikované s ohledem na zvláštní okolnosti dotčených trhů, byly Komisí platně prokázány, což bylo předmětem následného přezkumu Tribunálem, měla Komise právem za to, že se toto zvýhodňování odchyluje od hospodářské soutěže na základě výkonnosti.
- 144 V bodě 189 napadeného rozsudku Tribunál dodal, že tento závěr není vyvrácen argumenty společnosti CCIA, podle kterých neexistence jasného právního kritéria formulovaného ve sporném rozhodnutí porušuje zásadu právní jistoty. V bodě 195 tohoto rozsudku v tomto ohledu poznamenal, že bod 341 odůvodnění tohoto rozhodnutí sice uvádí důvody, proč se dotčené praktiky odchylují od hospodářské soutěže na základě výkonnosti, když v podstatě uvádí, že jednak tyto praktiky odvedly provoz a jednak, mohou mít protisoutěžní účinky. V tomto bodě odůvodnění vykládaném samostatně zřejmě Komise z existence účinků vyloučení vyplývajících z těchto praktik dovodila, že se tyto praktiky odchylují od hospodářské soutěže na základě výkonnosti.
- 145 V bodě 196 napadeného rozsudku měl však Tribunál za to, že tento bod 341 odůvodnění musí být vykládán ve spojení s bodem 342 odůvodnění sporného rozhodnutí, ve kterém Komise uvedla „za účelem prokázání, proč je jednání zneužívající a nespádá do hospodářské soutěže na základě výkonnosti“, že dotčené praktiky spočívají v tom, že společnost Google upřednostňuje svůj vlastní srovnávač výrobků na úkor konkurenčních srovnávačů a že toto zvýhodňování je součástí zvláštního kontextu. Tento bod odůvodnění uvádí řadu skutečností, které Komise zohlednila za účelem prokázání, proč se dotčené jednání odchyluje od hospodářské soutěže na základě výkonnosti, zejména tři zvláštní okolnosti uvedené v částech 7.2.2 až 7.2.4 sporného rozhodnutí a připomenuté v bodech 170 až 173 tohoto rozsudku.
- 146 V bodě 197 napadeného rozsudku měl Tribunál za to, že analýza Komise, která vedla ke konstatování zneužití pákovým efektem, umožňuje dospět k závěru o existenci protiprávního jednání na základě jednak podezřelých skutečností s ohledem na právo hospodářské soutěže, které chybí v případě odepření přístupu, zejména neodůvodněného rozdílného zacházení, a jednak na základě zvláštních okolností týkajících se povahy infrastruktury, které vedly k tomuto rozdílnému zacházení, v projednávané věci na základě významu provozu společnosti Google z jejích obecných vyhledávacích stránek a povahy tohoto provozu, který nelze účinně nahradit.

1) K první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku

- 147 V rámci první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky Tribunálu v podstatě vytýkají, že se v bodech 175 a 197 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že tři zvláštní okolnosti uvedené v bodech 169 až 174 a 196 tohoto rozsudku jsou relevantní pro určení, zda dotčené jednání spadá do hospodářské soutěže na základě výkonnosti.

i) K přípustnosti

- 148 Komise tvrdí, že první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku je nepřipustná. Navrhovatelky totiž nemohou poprvé až před Soudním dvorem tvrdit, že se tyto tři okolnosti, uvedené v oddíle 7.2 sporného rozhodnutí, týkají možnosti, že dotčené jednání může omezit hospodářskou soutěž, a nikoli toho, že nespadá do hospodářské soutěže na základě výkonnosti.
- 149 Pro účely rozhodnutí o námitce nepřipustnosti vznesené Komisí je třeba uvést, že touto první částí druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky zpochybňují část odpovědi Tribunálu na pátý žalobní důvod, uvedenou v bodech 169 až 175 a 197 napadeného rozsudku.
- 150 Podle shrnutí uvedeného v bodě 136 tohoto rozsudku navrhovatelky v první části tohoto pátého žalobního důvodu tvrdily, že sporné rozhodnutí v jednání společnosti Google, které spočívalo v zavedení kvalitativních zlepšení její služby internetového vyhledávání, neidentifikovalo skutečnosti, které se odchyľují od hospodářské soutěže na základě výkonnosti.
- 151 V rámci první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky zpochybňují výklad a použití unijního práva Tribunálem, které jej v bodech 175 a 197 napadeného rozsudku vedly ke konstatování, že Komise nevycházela pouze z existence účinků vyloučení vyplývajících z dotčených praktik, aby dospěla k závěru, že se tyto praktiky odchyľují od hospodářské soutěže na základě výkonnosti.
- 152 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury Soudního dvora platí, že umožnit účastníku řízení vznést poprvé před Soudním dvorem důvod, který nevznesl před Tribunálem, by znamenalo umožnit mu předložit Soudnímu dvoru spor širšího rozsahu než ten, o kterém rozhodoval Tribunál. V rámci kasačního opravného prostředku je pravomoc Soudního dvora v zásadě omezena na přezkum posouzení provedeného Tribunálem týkajícího se důvodů, které před ním byly projednány. Nicméně argument, který nebyl vznesen v prvním stupni, nelze považovat za nový důvod, který je nepřipustný ve fázi kasačního opravného prostředku, pokud představuje pouze rozšíření argumentace již uvedené v rámci žalobního důvodu předloženého v žalobě před Tribunálem (rozsudek ze dne 9. prosince 2020, *Groupe Canal + v. Komise*, C-132/19 P, EU:C:2020:1007, bod 28 a citovaná judikatura).
- 153 Kromě toho musí důvod kasačního opravného prostředku, nemá-li být nepřipustný, směřovat ke zrušení rozsudku Tribunálu, jehož zrušení je navrhováno, a nikoli rozhodnutí napadeného v prvním stupni, přičemž musí obsahovat argumentaci konkrétně směřující k určení nesprávného právního posouzení, kterým je údajně daný rozsudek stížen. Navrhovatel tedy může vznést kasační opravný prostředek tak, že uvede důvody vyplývající ze samotného napadeného rozsudku směřující ke zpochybnění jeho právní opodstatněnosti (rozsudek ze dne 25. ledna 2022, *Komise v. European Food a další*, C-638/19 P, EU:C:2022:50, bod 77, jakož i citovaná judikatura).
- 154 V projednávané věci jsou argumenty předložené navrhovatelkami v rámci první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, na rozdíl od toho, co tvrdí Komise, úzce spjaty s pátým žalobním důvodem uvedeným v žalobě, kterým byla zpochybněna zjištění učiněná od bodu 341 odůvodnění sporného rozhodnutí, podle nichž dotčené praktiky nespádají do oblasti hospodářské soutěže na základě výkonnosti, a v rozsahu, v němž mají tyto argumenty prokázat, že měl Tribunál v bodech 175 a 197 napadeného rozsudku nesprávně za to, že Komise právně kvalifikovala dotčené praktiky, které doprovázely pákový efekt, na základě relevantních kritérií, představují rozšíření tohoto důvodu, a nikoli nový důvod, který by byl poprvé uplatněn v rámci kasačního opravného prostředku.

155 Kromě toho se navrhovatelky neomezují na zopakování argumentů uplatněných v prvním stupni, nýbrž tvrdí, že se Tribunál tím, že na tyto argumenty odpověděl, dopustil v napadeném rozsudku nesprávného právního posouzení. I když je tedy část argumentace navrhovatelek předložena poprvé až před Soudním dvorem, jak uvádí Komise, nic to nemění na tom, že tato část vychází ze samotného napadeného rozsudku.

156 První část druhého důvodu kasačního opravného prostředku je proto přípustná.

ii) K věci samé

157 Poté, co Tribunál v bodech 164 a 165 napadeného rozsudku připomněl, že pákové efekty uplatňované dominantním podnikem nejsou jako takové zakázány článkem 102 SFEU a že skutečný rozsah zvláštní odpovědnosti uložené dominantnímu podniku musí být posuzován ve světle konkrétních okolností každého případu, které prokazují oslabování hospodářské soutěže, rozhodl v bodech 166 až 175 napadeného rozsudku, že se Komise ve sporném rozhodnutí neomezila na konstatování takového pákového efektu a právně kvalifikovala praktiky společnosti Google, které tento pákový efekt doprovázely, na základě relevantních kritérií, takže se nedopustila nesprávného právního posouzení, když měla za to, že dotčené jednání spočívající v tom, že společnost Google upřednostňovala svůj srovnávač výrobků, nespadá do hospodářské soutěže na základě výkonnosti.

158 Stejně tak v bodech 195 až 197 napadeného rozsudku Tribunál rozhodl, že Komise nevyvodila zneužití pákovým efektem z existence účinků vyloučení vyplývajících z dotčených praktik, ale založila svou analýzu jednak na podezřelých skutečnostech s ohledem na právo hospodářské soutěže, zejména na neodůvodněném rozdílném zacházení, a jednak na zvláštních relevantních okolnostech týkajících se povahy infrastruktury, které vedly k tomuto rozdílnému zacházení, což jí skutečně umožnilo dospět k závěru, že došlo k jednání porušujícím článkem 102 SFEU.

159 Pokud jde o zvláštní okolnosti, které Komise uvedla ve sporném rozhodnutí a které byly zmíněny v bodech 169 až 173 napadeného rozsudku, první z těchto okolností se týkala významu provozu generovaného obecným vyhledávačem společnosti Google pro srovnávače výrobků. Tribunál zejména uvedl, že Komise vysvětlila, že tento provoz umožňuje využívat síťových účinků, jelikož čím více uživatelů internetu navštíví srovnávač výrobků, tím více se zvýší relevance a užitečnost jeho služeb i pravděpodobnost, že jej obchodníci využijí. Dodal, že ztráta tohoto provozu může vést ke vzniku začarovaného kruhu, a v konečném důsledku k odchodu z trhu.

160 Druhou okolností bylo chování uživatelů při vyhledávání na internetu. Tribunál zejména uvedl, že Komise upřesnila, že se tito uživatelé obecně zaměřují na první tři až pět výsledků vyhledávání, věnují nepatrnou či žádnou pozornost následujícím výsledkům, a zejména výsledkům umístěným pod bezprostředně viditelnou částí obrazovky, a že předpokládají, že nejviditelnější výsledky jsou nejrelevantnější, bez ohledu na jejich skutečnou relevanci.

161 Třetí okolností byl dopad odváděného provozu. Podle Tribunálu Komise zdůraznila, že tento provoz představuje značnou část provozu směrem ke službám konkurenčních srovnávačů výrobků a nemůže být ve skutečnosti nahrazen jinými zdroji, včetně textových reklam, mobilních aplikací, přímého provozu, odkazů na partnerské stránky, sociálních sítí nebo jiných vyhledávačů.

162 Jak vyplývá z bodů 174 a 197 napadeného rozsudku, Tribunál měl za to, že se Komise nedopustila nesprávného právního posouzení, když měla za to, že význam provozu společnosti Google z jejich obecných vyhledávacích stránek a povaha tohoto provozu, který nelze účinně nahradit,

představují s ohledem na kontextuální prvky připomenuté v bodech 168 až 173 tohoto rozsudku relevantní okolnosti, které mohou charakterizovat existenci praktik, které nespádají do hospodářské soutěže na základě výkonnosti.

- 163 Za účelem posouzení, zda jsou takto uvedené úvahy Tribunálu stíženy nesprávným právním posouzením, jak tvrdí navrhovatelky, je třeba připomenout, že i když článek 102 SFEU ukládá podnikům v dominantním postavení zvláštní odpovědnost nezasahovat svým jednáním do účinné a nenarušené hospodářské soutěže na vnitřním trhu, postihuje nikoli samotnou existenci dominantního postavení, ale pouze jeho zneužívání (rozsudek ze dne 21. prosince 2023, *European Superleague Company*, C-333/21, EU:C:2023:1011, bod 128 a citovaná judikatura).
- 164 Cílem článku 102 SFEU totiž není zabránit podniku, aby na základě vlastní výkonnosti získal dominantní postavení na jednom či více trzích, ani zajistit, aby konkurenční podniky méně výkonné než podniky s takovým postavením zůstaly na trhu. Naopak hospodářská soutěž na základě výkonnosti může z podstaty věci vést k zániku nebo vytlačení konkurenčních podniků, které jsou méně výkonné, a tudíž pro spotřebitele méně zajímavé zejména z hlediska ceny, výroby, výběru, kvality nebo inovací (rozsudek ze dne 21. prosince 2023, *European Superleague Company*, C-333/21, EU:C:2023:1011, body 126 a 127, jakož i citovaná judikatura).
- 165 Aby bylo možné mít v daném případě za to, že jednání musí být kvalifikováno jako „zneužití dominantního postavení“ ve smyslu článku 102 SFEU, je zpravidla nutné prokázat, že prostřednictvím jiných prostředků, než které jsou používány v hospodářské soutěži na základě výkonnosti mezi podniky, má toto jednání za skutečný či potenciální důsledek omezení této hospodářské soutěže vyloučením stejně výkonných konkurenčních podniků z dotčeného trhu nebo trhů, nebo brání jejich rozvoji na těchto trzích s tím, že je třeba uvést, že těmito trhy mohou být jak trhy, na kterých existuje dominantní postavení, tak trhy související nebo sousední, na kterých může uvedené jednání vyvolat skutečné nebo potenciální důsledky (rozsudek ze dne 21. prosince 2023, *European Superleague Company*, C-333/21, EU:C:2023:1011, bod 129 a citovaná judikatura).
- 166 Toto prokázání, které může zahrnovat použití odlišných analýz v závislosti na druhu jednání, které je dotčené v daném případě, musí být nicméně provedeno v každém případě s ohledem na všechny relevantní skutkové okolnosti bez ohledu na to, zda se týkají tohoto jednání samotného, relevantního trhu nebo trhů nebo fungování hospodářské soutěže na něm či na nich. Kromě toho musí mít uvedené prokázání za cíl prokázat na základě přesných a konkrétních prvků analýzy a důkazů, že uvedené jednání má přinejmenším schopnost mít za následek vyloučení z trhu (rozsudek ze dne 21. prosince 2023, *European Superleague Company*, C-333/21, EU:C:2023:1011, bod 130 a citovaná judikatura).
- 167 Kromě samotného jednání, jehož skutečným nebo potenciálním důsledkem je omezení hospodářské soutěže na základě výkonnosti tím, že vyloučí stejně výkonné konkurenční podniky z dotčeného trhu nebo dotčených trhů, lze za „zneužití dominantního postavení“ kvalifikovat také jednání, u nichž je prokázáno, že jejich skutečným nebo potenciálním důsledkem, nebo dokonce účelem je zabránit v rané fázi vytvořením překážek vstupu nebo použitím jiných opatření k uzavření trhu nebo jiných prostředků odlišných od těch, které jsou používány v hospodářské soutěži na základě výkonnosti, potenciálně konkurenčním podnikům být jen ve vstupu na tento trh nebo na tyto trhy, a tím zabránit rozvoji konkurence na těchto trzích na úkor spotřebitelů tím, že na těchto trzích omezují výrobu, vývoj alternativních výrobků nebo služeb, nebo dokonce inovací (rozsudek ze dne 21. prosince 2023, *European Superleague Company*, C-333/21, EU:C:2023:1011, bod 131 a citovaná judikatura).

- 168 Z této judikatury vyplývá, že mezi relevantní skutkové okolnosti patří nejen ty, které se týkají jednání samotného, ale rovněž ty, které se týkají relevantního trhu nebo trhů nebo fungování hospodářské soutěže na něm či na nich. Okolnosti týkající se kontextu, v němž je jednání podniku v dominantním postavení prováděno, jako jsou vlastnosti dotčeného odvětví, musí být považovány za relevantní.
- 169 Je přitom třeba konstatovat, že zvláštní okolnosti uvedené v bodech 169 až 173 napadeného rozsudku představovaly prvky kontextu, v němž obecný vyhledávač společnosti Google a služby srovnávání výrobků fungovaly a v jehož rámci bylo dotčené jednání prováděno.
- 170 Na rozdíl od toho, co tvrdí navrhovatelka, se tyto okolnosti netýkají zejména pouhých účinků dotčených praktik nebo faktorů, které se k těmto praktikám pouze vztahují, ale mohou, jak uvedl Tribunál v bodě 174 napadeného rozsudku, charakterizovat existenci praktik, které nespádají do hospodářské soutěže na základě výkonnosti.
- 171 Uvedené okolnosti byly totiž relevantní pro právní kvalifikaci dotčených praktik – a sice jednak příznivějšího umístění a zobrazení vlastních specializovaných výsledků společnosti Google na jejích obecných stránkách s výsledky oproti výsledkům konkurenčních srovnávačů výrobků, a jednak současného odsunutí výsledků konkurenčních srovnávačů výrobků na nižší pořadí pomocí algoritmů úpravy – jelikož umožňovaly tyto praktiky zasadit do kontextu dvou relevantních trhů a fungování hospodářské soutěže na těchto trzích, a byly tudíž způsobilé prokázat, že potenciální účinky vyloučení na navazujícím trhu, a sice trhu se specializovaným vyhledáváním pro srovnávání výrobků a úspěch služby srovnávání výrobků společnosti Google na tomto trhu od zavedení uvedených praktik, uvedené ve sporném rozhodnutí, byly způsobeny nikoli výkonností této služby, ale těmiž praktikami ve spojení se zjištěnými zvláštními okolnostmi.
- 172 Tribunál tedy v žádném případě nezaměnil analýzu dotčeného jednání za účelem určení, zda se toto jednání odchyluje od hospodářské soutěže na základě výkonnosti, s analýzou účinků tohoto jednání. Naopak, jak v podstatě uvedla generální advokátka v bodě 143 svého stanoviska, z úvah uvedených v bodech 168 až 175 napadeného rozsudku vyplývá, že se Tribunál důkladně zabýval otázkou, zda Komise mohla mít ve sporném rozhodnutí právoplatně za to, že sporné praktiky, a nikoliv jen jejich účinky, mohou být právně kvalifikovány jako praktiky odchylovající se od hospodářské soutěže na základě výkonnosti.
- 173 Z výše uvedeného vyplývá, že body 175 a 197 napadeného rozsudku nejsou stíženy nesprávným právním posouzením.
- 174 První část druhého důvodu kasačního opravného prostředku je tedy třeba zamítnout.

2) Ke druhé a třetí části druhého důvodu kasačního opravného prostředku

- 175 V rámci druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka Tribunálu vytýká, že v souvislosti s odchylkou od prostředků hospodářské soutěže na základě výkonnosti uvedl prvky odůvodnění, které nebyly obsaženy ve sporném rozhodnutí, čímž odůvodnění Komise nahradil vlastním odůvodněním a dopustil se tak nesprávného právního posouzení. Tyto další prvky odůvodnění se zaprvé týkají přísnějšího právního kritéria posouzení pro „superdominantní“ podniky (body 180, 182 a 183 napadeného rozsudku), zadruhé úvahy, podle které skutečnost, že jsou některé vlastní výsledky specializovaného vyhledávání zvýhodňovány oproti konkurenčním výsledkům vyhledávání, představuje s ohledem na v zásadě otevřenou

infrastrukturu vyhledávače společnosti Google určitou formu abnormality (body 176 až 184), a zatřetí úvahy, podle které bylo dotčené jednání diskriminační (body 71, 124, 237, 240, 279 a 284 až 289).

- 176 V rámci třetí části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že jsou tyto další prvky odůvodnění v každém případě z právního hlediska nesprávné.
- 177 V první řadě je třeba přezkoumat argumentaci navrhovatelek, kterou v druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku tvrdí, že kvalifikace vytykaného jednání jako diskriminačního zacházení není ve sporném rozhodnutí uvedena, a ve třetí části, že tato kvalifikace je v každém případě nesprávná.
- 178 Zprvce na rozdíl od argumentace navrhovatelek, které odkazují na body 71, 124, 237, 240, 279, 284 až 289 a 316 napadeného rozsudku, z těchto bodů nevyplývá, že by Tribunál ke kvalifikaci provedené Komisí připojil kvalifikaci dotčeného jednání.
- 179 Na straně jedné totiž Tribunál v bodech 71 a 124 napadeného rozsudku nepřistoupil ke kvalifikaci tohoto jednání. V prvním z těchto bodů pouze shrnul příkaz k ukončení a zdržení se jednání uvedený v článku 3 výroku sporného rozhodnutí. Ve druhém uvedeném bodě oznámil způsob, kterým přezkoumá argumentaci navrhovatelek, když uvedl, že přezkoumá věcnou správnost rozdílného zacházení na základě kvalifikace zvýhodňování provedené Komisí, a sice zda ze strany společnosti Google docházelo, či nedocházelo k diskriminaci ve prospěch její vlastní služby specializovaného vyhledávání.
- 180 Na straně druhé z bodů 237, 240, 279, 284 až 289 napadeného rozsudku vyplývá, že Tribunál zkoumal kvalifikaci dotčeného jednání provedenou Komisí. V uvedených bodech 237 a 240 tak Tribunál v podstatě na základě sporného rozhodnutí potvrdil posouzení Komise, podle kterého dotčené praktiky, které se projevovaly pozitivní diskriminací při zacházení s výsledky srovnávací výrobků společnosti Google, představují autonomní formu zneužití pákovým efektem z ovládaného trhu vyznačujícího se vysokými překážkami vstupu, a sice trhu s obecným vyhledáváním. Kromě toho Tribunál v uvedených bodech 279 a 284 až 289 zkoumal rozdílné zacházení konstatované Komisí, zejména pokud jde o umístění a zobrazení Product Universals, aby ověřil, zda Komise mohla právem dospět k závěru o existenci diskriminace. Bod 316 napadeného rozsudku spadá do části tohoto rozsudku, která se tomuto přezkumu věnuje ve vztahu k Shopping Units.
- 181 Z těchto bodů uvedených navrhovatelkami, které je citují odděleně od ostatních bodů odůvodnění Tribunálu, z nichž vycházejí, tedy jasně vyplývá, že Tribunál založil své úvahy na sporném rozhodnutí a potvrdil kvalifikaci provedenou Komisí, aniž ji doplnil o novou kvalifikaci, která by v tomto rozhodnutí neměla oporu.
- 182 Zadruhé je třeba přezkoumat, zda se Tribunál, jak tvrdí navrhovatelky, dopustil nesprávného právního posouzení, když konstatoval existenci diskriminace, aniž prokázal, že se společnost Google dopustila svévolného rozdílného zacházení.
- 183 Jak v podstatě vyplývá z bodů 168 až 174, 237, 240, 279 a 284 až 289 napadeného rozsudku, Tribunál nejprve uvedl, že podle Komise dotčené jednání spočívá v rozdílném zacházení s výsledky srovnávací výrobků podle toho, zda pochází ze srovnávací společnosti Google nebo

z konkurenčních srovnávačů, pokud jde o zobrazení a umístění na obecných stránkách s výsledky, a vede k rozdílnému zacházení ve formě zvýhodňování, které společnost Google poskytla svému srovnávači.

- 184 Tribunál dále zdůraznil, že z důvodu spojení tří zvláštních okolností, Komise, která je uvedla, měla za to, že toto zvýhodňování může vést k oslabení hospodářské soutěže na trhu a může být právně kvalifikováno jako jednání, které nespadá do hospodářské soutěže na základě výkonnosti.
- 185 Konečně měl Tribunál za to, že dotčené jednání bylo prováděno prostřednictvím pákového efektu, který spočíval v tom, že společnost Google využívala svého dominantního postavení na předcházejícím trhu se službami obecného internetového vyhledávání, který se vyznačuje vysokými překážkami vstupu, aby získala konkurenční výhody na navazujícím trhu se službami specializovaného vyhledávání, na němž takové dominantní postavení neměla, a to tím, že upřednostňovala svou vlastní službu srovnávání výrobků.
- 186 Je třeba upřesnit, že nelze mít obecně za to, že dominantní podnik, který se svými výrobky nebo službami zachází příznivěji než s výrobky nebo službami svých konkurentů, přijímá bez ohledu na okolnosti projednávané věci jednání, které se odchyluje od hospodářské soutěže na základě výkonnosti.
- 187 V projednávané věci se však Tribunál tím, že potvrdil analýzu Komise, neomezil na konstatování existence takového příznivějšího zacházení ze strany společnosti Google s její vlastní službou srovnávání výrobků, nýbrž rozhodl, že s ohledem na vlastnosti předcházejícího trhu a uvedené zvláštní okolnosti je dotčené jednání se svými dvěma složkami, a sice vylepšením jejich vlastních výsledků a odsunutím výsledků konkurenčních provozovatelů na nižší pořadí, diskriminační a nespadá do hospodářské soutěže na základě výkonnosti.
- 188 Pokud jde o argumentaci navrhovatelek, kterou se v podstatě dovolávají neschopnosti společnosti Google zobrazovat specializované výsledky třetích osob, které jsou stejně spolehlivé a kvalitní jako její vlastní výsledky, musí být tato argumentace na základě judikatury připomenuté v bodě 61 tohoto rozsudku odmítnuta, jelikož jí navrhovatelky zpochybňují posouzení skutkového stavu provedené Tribunálem, aniž se dovolávají jakéhokoli zkreslení.
- 189 Je třeba rovněž odmítnout argumentaci navrhovatelek, v níž s odkazem na body 285 a 575 napadeného rozsudku tvrdí, že Tribunál nepřijal jednotný přístup při vymezení dvou prvků, s nimiž bylo zacházeno diskriminačním způsobem.
- 190 Tribunál zejména v bodě 285 napadeného rozsudku uvedl, že rozdílné zacházení zavedené společností Google se uskutečňuje podle původu výsledků, a sice podle toho, zda pocházejí od konkurenčních srovnávačů výrobků nebo od jejího srovnávače, přičemž společnost Google upřednostňuje svůj srovnávač před těmi konkurenčními, a nikoliv jeden výsledek před druhým v závislosti na jeho obsahu.
- 191 V bodě 575 napadeného rozsudku měl Tribunál v analýze objektivního odůvodnění zajisté za to, že snahou Komise je pouze zajistit rovné zacházení se dvěma druhy výsledků společnosti Google, pokud jde o jejich umístění a zobrazení. Z části úvah Tribunálu, které je tento bod součástí, zejména z bodů 574 a 576 tohoto rozsudku, však vyplývá, že Komise společnosti Google vytýkala, že s výsledky pocházejícími od konkurenčních srovnávačů výrobků nezacházela stejně jako s výsledky pocházejícími z jejího srovnávače výrobků. Odkaz na „[dva] druhy výsledků

[společnosti] Google“ uvedený v bodě 575 uvedeného rozsudku tedy představuje chybu v psaní, jelikož Tribunál opakovaně uvedl, že jednání společnosti Google spočívá v rozdílném zacházení s výsledky podle jejich původu, a nikoli podle jejich obsahu.

- 192 Vymezení předmětu diskriminace v napadeném rozsudku tudíž není stíženo nesoudržností a nelze Tribunálu vytýkat, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že dotčené jednání lze kvalifikovat jako diskriminační a že nespadá do hospodářské soutěže na základě výkonnosti.
- 193 Za těchto podmínek je třeba odmítnout argumentaci navrhovatelek, kterou v druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku tvrdí, že kvalifikace vytýkaného jednání jako diskriminačního zacházení nebyla ve sporném rozhodnutí uvedena, a ve třetí části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, že tato kvalifikace byla v každém případě nesprávná.
- 194 Ve druhé řadě navrhovatelky v druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku tvrdí, že Tribunál v bodech 176 až 184 napadeného rozsudku uvedl dodatečné dvě úvahy, které nejsou uvedeny ve sporném rozhodnutí, a sice jednak přísnější právní kritérium posouzení pro „superdominantní“ podniky a jednak, že skutečnost, že jsou některé výsledky specializovaného vyhledávání společnosti Google zvýhodňovány oproti konkurenčním výsledkům vyhledávání, představuje s ohledem na v zásadě otevřenou infrastrukturu vyhledávače společnosti Google určitou formu abnormality. Ve třetí části druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že tyto úvahy jsou v každém případě neopodstatněné.
- 195 V tomto ohledu je pravda, že Tribunál v bodech 176 až 184 napadeného rozsudku uvedl úvahy, které z odůvodnění sporného rozhodnutí nevyplývají. Totéž platí pro úvahy o abnormální povaze jednání společnosti Google a jejím superdominantním postavení na trhu s obecným vyhledáváním, jakož i pro úvahy týkající se povinnosti nediskriminačního zacházení vyplývající z ustanovení nařízení 2015/2120.
- 196 Nicméně, i když jediné úvahy, které Tribunál výslovně označil jako doplňující, jsou úvahy uvedené v bodě 180 napadeného rozsudku, úvahy uvedené v bodech 176 až 179 a 181 až 184 napadeného rozsudku byly rovněž formulovány pro úplnost.
- 197 V bodech 175 a 185 napadeného rozsudku měl totiž Tribunál v podstatě za to, že za předpokladu, že by zvýhodňování a jeho účinky, identifikované s ohledem na zvláštní okolnosti dotčených trhů, byly Komisi platně prokázány, měl tento orgán právem za to, že se toto zvýhodňování odchyluje od hospodářské soutěže na základě výkonnosti. Tento závěr uvedený na konci bodu 185 tohoto rozsudku pouze odkazuje na úvahy uvedené v bodech 170 až 173 uvedeného rozsudku, aniž odkazuje na dodatečné úvahy formulované Tribunálem v bodech 176 až 184 téhož rozsudku, které jsou navrhovatelkami kritizovány.
- 198 Kromě toho, jak vyplývá z bodu 192 tohoto rozsudku, tyto úvahy nebyly nezbytné k potvrzení posouzení, podle kterého dotčené jednání může být z právního hlediska považováno za jednání, které nespadá do hospodářské soutěže na základě výkonnosti.
- 199 V důsledku toho je třeba zamítnout jako irelevantní výtky navrhovatelek vznesené v druhé a třetí části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, kterými kritizují body 176 až 184 napadeného rozsudku, a tudíž zamítnout obě tyto části v plném rozsahu.

200 S ohledem na všechny výše uvedené důvody musí být druhý důvod kasačního opravného prostředku zamítnut v plném rozsahu.

3. K třetímu důvodu kasačního opravného prostředku

201 V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku, který se skládá ze tří částí, navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávných právních posouzení při analýze příčinné souvislosti mezi údajným zneužitím a jeho pravděpodobnými účinky.

202 První částí třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál v projednávané věci dopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodech 377 až 379 napadeného rozsudku za to, že povinnost provést srovnávací analýzu přísluší společnosti Google, a nikoli Komisi. Druhou částí třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 374, 376 a 525 tohoto rozsudku rozhodl, že pro případ hypotetického srovnávacího scénáře zneužití spočívajícího ve spojení dvou legálních praktik je třeba obě tyto praktiky odstranit. Třetí částí třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že nesprávný přístup Tribunálu k tomu, co představuje správný hypotetický srovnávací scénář, zneplatnil jeho posouzení objektivních odůvodnění a účinků dotčeného jednání provedené v bodě 572 napadeného rozsudku.

a) K přípustnosti

203 BEUC, VDZ, Ladenzeile a BDZV tvrdí, že je třetí důvod kasačního opravného prostředku nepřijatelný. Uvádí, že se tímto důvodem navrhovatelky snaží zpochybnit posouzení důkazů Tribunálem, zejména dvou hypotetických srovnávacích scénářů, které navrhovatelky předložily během správního řízení, nebo pouze opakují argumenty již uvedené před Tribunálem. Komise, aniž formálně vznesla námitku nepřijatelnosti, tvrdí, že posouzení těchto hypotetických srovnávacích scénářů Tribunálem je s konečnou platností stanoveno v bodech 369 až 376 napadeného rozsudku, jelikož navrhovatelky nevznesly námitku zkrácení.

204 V replice navrhovatelky tvrdí, že třetí důvod kasačního opravného prostředku je přípustný. Upřesňují, že argumenty, které formulují v rámci tohoto důvodu kasačního opravného prostředku, se týkají toho, že Tribunál nesprávně posoudil právní koncept srovnávací analýzy ve zvláštním kontextu jednání zahrnujícího několik praktik, jejichž společný účinek narušuje hospodářskou soutěž na základě výkonnosti, což představuje nesprávné právní posouzení.

205 V první řadě je třeba poznamenat, jak bylo připomenuto v bodě 61 tohoto rozsudku, že pravomoc Soudního dvora rozhodujícího o kasačním opravném prostředku podaném proti rozhodnutí Tribunálu je omezena na právní otázky, jelikož posouzení skutkového stavu a důkazů nepředstavuje, s výhradou případu, kdy by došlo k jejich zkrácení, otázku, která podléhá přezkumu Soudního dvora.

206 Otázky, zda existuje systematická povinnost Komise provést srovnávací analýzu ve věcech, na které se vztahuje článek 102 SFEU, a jaká kritéria musí splňovat hypotetický srovnávací scénář, aby mohl vypovídat o tom, co by při neexistenci údajného zneužití nastalo v určitém případě jednání sestávajícího z několika praktik, jejichž společný účinek zakládá narušení hospodářské soutěže na základě výkonnosti, jsou přitom otázkami právními, které mohou být předmětem přezkumu Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku.

- 207 Ve druhé řadě, jak vyplývá z ustálené judikatury Soudního dvora, pokud navrhovatel zpochybňuje výklad nebo použití unijního práva Tribunálem, mohou být právní otázky zkoumané v prvním stupni znovu projednány v rámci kasačního opravného prostředku. Kdyby totiž navrhovatel nemohl kasační opravný prostředek takto opřít o důvody a argumenty již použité před Tribunálem, ztrácelo by řízení o kasačním opravném prostředku částečně smysl (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. října 2023, Aquino v. Parlament, C-534/22 P, EU:C:2023:802, body 69 a 70, jakož i citovaná judikatura).
- 208 V projednávané věci se přitom navrhovatelky neomezují na zopakování argumentů uplatněných v prvním stupni, nýbrž tvrdí, že se Tribunál tím, že na tyto argumenty odpověděl, dopustil v napadeném rozsudku nesprávných právních posouzení.
- 209 Z toho vyplývá, že je třetí důvod kasačního opravného prostředku přípustný.

b) K věci samé

1) K první části třetího důvodu kasačního opravného prostředku

i) Argumentace účastníků řízení

- 210 V rámci první části třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál v bodech 377 až 379 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že povinnost provést srovnávací analýzu přísluší společnosti Google, jelikož Komise vycházela z potenciálních, a nikoli skutečných protisoutěžních účinků. Při neexistenci srovnávací analýzy provedené Komisí zůstávají její tvrzení týkající se protisoutěžních účinků údajně zneužívajícího jednání abstraktní, neboť neexistuje žádný referenční základ, který by umožnil tyto účinky posoudit.
- 211 První výtkou navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál protiprávně odchýlil od sporného rozhodnutí, když měl za to, že toto rozhodnutí vycházelo z potenciálních, a nikoli skutečných protisoutěžních účinků. V bodě 462 odůvodnění tohoto rozhodnutí totiž Komise tvrdila, že údajné zneužití mělo skutečné, nikoli pouze potenciální účinky, neboť dotčené jednání vedlo ke snížení provozu ze stránek s obecným vyhledáváním společnosti Google směrem ke konkurenčním srovnávacím výrobkům. Ostatně sám Tribunál z tohoto skutečného účinku na provoz rovněž vycházel, když v bodě 519 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že dotčené jednání mohlo omezit hospodářskou soutěž. Z důvodu existence těchto skutečných protisoutěžních účinků tedy měla srovnávací analýzu provést Komise.
- 212 Druhou výtkou navrhovatelky tvrdí, že bez ohledu na otázku, zda účinky dotčeného jednání byly skutečné nebo potenciální, jakékoliv jejich posouzení vyžadovalo, aby Komise provedla srovnávací analýzu, neboť taková analýza je nedílnou součástí pojmu „příčinná souvislost“.
- 213 Navrhovatelky v tomto ohledu zaprvé tvrdí, že unijní soud opakovaně potvrdil povinnost Komise provést srovnávací analýzu v kontextu článku 101 SFEU, takže neexistuje žádný rozumný důvod, aby bylo v kontextu článku 102 SFEU postupováno odlišně.

- 214 Zadruhé navrhovatelky tvrdí, že bod 21 sdělení o pokynech k prioritám Komise v oblasti prosazování práva při používání článku [102 SFEU] na zneužívající chování dominantních podniků vylučující ostatní soutěžitele (Úř. věst. 2009, C 45, s. 7) potvrzuje, že údajná zneužívající jednání mají být obecně posuzována na základě vhodného hypotetického srovnávacího scénáře.
- 215 Zatřetí navrhovatelky tvrdí, že na rozdíl od toho, co vyplývá z bodu 377 napadeného rozsudku, hypotetické srovnávací scénáře založené na skutečných souvislostech, a sice na vývoji podobných trhů v členských státech, na kterých Komise nezjistila žádné zneužití, v projednávané věci existovaly. Navrhovatelky mimoto tvrdí, že ani v případě neexistence takových scénářů nemůže být Komise zproštěna povinnosti provést srovnávací analýzu, aby mohla odůvodněným způsobem vysvětlit, jaká by byla pravděpodobná situace bez údajného zneužití. V projednávané věci tedy měla být neexistence „objektivní analýzy“ hypotetického srovnávacího scénáře dostatečným důvodem pro zrušení sporného rozhodnutí.
- 216 V replice navrhovatelky zpochybňují tvrzení Komise, že jsou jejich výtky irelevantní. V odpovědi na argumentaci Komise týkající se zaprvé nezpochybňovaného nárůstu provozu směrem ke srovnávací výrobků společnosti Google, na kterém spočívá rovněž konstatování protisoutěžních účinků dotčeného jednání, zadruhé doplňující povahy bodů 377 a 378 napadeného rozsudku a zatřetí nezpochybňované povahy dopadu algoritmů řazení obecných výsledků společnosti Google na provoz, kterou Tribunál konstatoval v bodě 393 tohoto rozsudku, navrhovatelky nejprve uvádějí, že v rozsahu, v němž bylo konstatováno, že dotčené jednání způsobilo současně pokles i nárůst provozu, je zpochybnění poklesu k tomu, aby bylo zjištění nárůstu prohlášeno za neplatné, dostačující. Dále navrhovatelky zpochybňují, že byly úvahy uvedené Tribunálem v bodech 377 až 379 téhož rozsudku formulovány jen pro úplnost, a tvrdí, že tyto úvahy obsahují poznatky, které jsou pro odůvodnění nezbytné. Konečně navrhovatelky tvrdí, že bod 393 napadeného rozsudku je právě součástí pochybení uplatněného v kasačním opravném prostředku, neboť prokazuje, že Tribunál přičetl pokles provozu ke konkurenčním srovnávacím výrobkům nikoliv dotčenému jednání jakožto spojení dvou praktik, ale pouze jedné z těchto praktik, a sice používání algoritmů řazení obecných výsledků.
- 217 Komise, PriceRunner, Kontrolní úřad ESVO, BEUC, Kelkoo, VDZ, Ladenzeile, BDZV a Twenga zpochybňují argumentaci navrhovatelek a tvrdí, že první část třetího důvodu kasačního opravného prostředku je irelevantní nebo v každém případě neopodstatněná.

ii) Závěry Soudního dvora

- 218 Body 377 až 379 napadeného rozsudku, zpochybněné v rámci první části třetího důvodu kasačního opravného prostředku, se týkají analýzy příčinné souvislosti mezi dotčeným jednáním a poklesem provozu z obecných stránek s výsledky společnosti Google směrem ke konkurenčním srovnávacím výrobkům, kterou provedl Tribunál
- 219 Pokud jde o první výtku, je třeba poznamenat, že bod 426 odůvodnění sporného rozhodnutí je obsažen v části 7.2 tohoto rozhodnutí týkající se dotčeného jednání a týká se analýzy dopadu tohoto jednání na provoz generovaný z obecných stránek s výsledky společnosti Google směrem ke konkurenčním srovnávacím výrobkům, kterou Komise provedla v části 7.2.3.2 uvedeného rozhodnutí. Komise v této části 7.2 konstatovala pokles tohoto provozu v každé ze třinácti zemí EHP, ve kterých byly tyto praktiky prováděny.

- 220 Naproti tomu v části 7.3 sporného rozhodnutí Komise provedla analýzu účinků dotčeného jednání, které kvalifikovala jako potenciální protisoutěžní účinky způsobilé ovlivnit strukturu hospodářské soutěže na dotčených trzích. Tyto potenciální účinky spočívaly, jak bylo uvedeno v bodě 451 napadeného rozsudku, v riziku, že konkurenční srovnávače výrobků ukončí činnost, jakož i v negativním dopadu na inovace a na možnost spotřebitelů získat přístup k nejvýkonnějším službám.
- 221 Skutečnosti týkající se změn v provozu z obecných stránek s výsledky společnosti Google směrem ke konkurenčním srovnávačům výrobků, jakož i směrem k jejímu srovnávači výrobků tedy představovaly nikoliv skutečné protisoutěžní účinky zjištěné Komisí, ale hmatatelné důkazy, na kterých bylo založeno konstatování potenciálních protisoutěžních účinků dotčeného jednání. Jak totiž vyplývá rovněž z bodů 445 až 450 a 454 napadeného rozsudku, Tribunál měl za to, že Komise na základě vícestupňové analýzy a náležitě podloženého odůvodnění vyvodila existenci potenciálních protisoutěžních účinků na trzích se službami srovnávání výrobků, když vycházela z konkrétních skutečností týkajících se vývoje provozu z obecných stránek s výsledky společnosti Google směrem ke konkurenčním srovnávačům výrobků a jejímu srovnávači výrobků, jakož i podílu, který tento provoz má na celkovém provozu konkurenčních srovnávačů výrobků. Tím se však Tribunál neodchýlil od sporného rozhodnutí, neboť protisoutěžní účinky zjištěné v tomto rozhodnutí zůstaly potenciální, ačkoli byly vyvozeny z konkrétních skutečností vycházejících z vývoje provozu.
- 222 První výtku proto musí být zamítnuta jako neopodstatněná.
- 223 Druhou výtkou navrhovatelky v podstatě chtějí prokázat, že Tribunál obrátil důkazní břemeno tím, že potvrdil sporné rozhodnutí, aniž Komise provedla srovnávací analýzu za účelem prokázání příčinné souvislosti mezi dotčeným jednáním a jeho účinky.
- 224 V tomto ohledu je třeba bez dalšího poznamenat, že tato příčinná souvislost je jedním ze základních prvků jednání porušujícího právo hospodářské soutěže, které v souladu s obecnými pravidly dokazování připomenutými zejména v bodech 132 až 134 napadeného rozsudku prokazuje Komise. Je tedy na Komisi, aby předložila důkazy, které mohou právně dostačujícím způsobem prokázat existenci skutečností zakládajících protiprávní jednání. Naproti tomu podniku, který uplatňuje důvod na obranu proti konstatování takového protiprávního jednání, přísluší, aby předložil důkaz, že tento důvod na obranu musí být přijat.
- 225 Bod 382 napadeného rozsudku, který navrhovatelky nezpochybňují, doplňuje v tomto ohledu úvahy Tribunálu a uvádí kritéria, kterými se má řídit přezkum příčinné souvislosti. V tomto bodě se uvádí, že za účelem prokázání skutečných nebo potenciálních účinků zkoumaných praktik se Komise může opírat o skutečnosti vycházející ze sledování skutečného vývoje relevantního trhu nebo trhů dotčených těmito praktikami. Je-li zjištěna vzájemná souvislost mezi uvedenými praktikami a změnou situace v oblasti hospodářské soutěže na těchto trzích, mohou další skutečnosti, které mohou zahrnovat zejména posouzení účastníků trhu, jejich dodavatelů, zákazníků, obchodních sdružení nebo spotřebitelů, prokázat příčinnou souvislost mezi dotčeným jednáním a vývojem trhu.
- 226 Právě z těchto kritérií analýzy Tribunál vycházel v bodech 383 až 393 tohoto rozsudku při konkrétním přezkumu příčinné souvislosti mezi dotčeným jednáním a poklesem provozu z obecných stránek s výsledky společnosti Google směrem k většině konkurenčních srovnávačů

výrobků a na základě tohoto přezkumu v bodě 394 uvedeného rozsudku konstatoval, že Komise prokázala, že dotčené praktiky vedly k poklesu provozu obecného vyhledávání směrem k téměř všem konkurenčním srovnávačům výrobků.

- 227 V této souvislosti Tribunál v bodě 379 napadeného rozsudku rozhodl, že v rámci rozložení důkazního břemene může podnik předložit srovnávací analýzu, aby zpochybnil posouzení Komise týkající se potenciálních nebo skutečných účinků dotčeného jednání.
- 228 Tribunál přitom tímto postupem neobrátil důkazní břemeno, které v případě povinnosti prokázat příčinnou souvislost mezi dotčeným jednáním a jeho účinky nese Komise, ani nevyloučil užitečnost srovnávací analýzy. Pouze konstatoval, že Komise může vycházet ze souboru důkazních prostředků, aniž by byla povinna systematicky využívat jediný nástroj k prokázání existence takové příčinné souvislosti.
- 229 Tento přístup je ostatně v souladu s judikaturou Soudního dvora citovanou v bodech 165 až 167 tohoto rozsudku.
- 230 V důsledku toho musí být druhá výtka v rozsahu, v němž se týká úvah Tribunálu o rozložení důkazního břemene a užitečnosti srovnávací analýzy v rámci relevantních důkazů s ohledem na článek 102 SFEU, zamítnuta jako neopodstatněná.
- 231 V rozsahu, v němž se tato výtka týká bodů 377 a 378 napadeného rozsudku, je třeba uvést, že Tribunál měl v těchto bodech za to, že určení spolehlivého hypotetického srovnávacího scénáře pro analýzu účinků údajných protisoutěžních praktik na trh může v takové situaci, jako je situace v projednávané věci, vést k náhodnému, ne-li nemožnému, cvičení, a že za účelem prokázání jednání porušujícího článek 102 SFEU, zejména pokud jde o účinky praktik na hospodářskou soutěž, není Komise povinna systematicky takový hypotetický srovnávací scénář stanovit.
- 232 Tyto body napadeného rozsudku jsou přitom, jak uvedla generální advokátka v bodě 171 svého stanoviska, zejména ve vztahu k bodům 372 až 376 napadeného rozsudku, pouze doplňující, takže kritika navrhovatelek musí být v tomto ohledu odmítnuta jako irelevantní.
- 233 Konečně, pokud jde o kritiku navrhovatelek vůči bodu 393 napadeného rozsudku, stačí konstatovat, že se Tribunál v tomto bodě omezil na konstatování, že existuje příčinná souvislost mezi viditelností internetové stránky v rámci obecných výsledků společnosti Google, závislou na algoritmech pro zařazení těchto výsledků, a významem provozu z uvedených výsledků na tuto internetovou stránku. Toto zjištění přitom není v rozporu s jeho posouzením toho, co by mohlo v projednávané věci představovat vhodný hypotetický srovnávací scénář.
- 234 První část třetího důvodu kasačního opravného prostředku musí být proto zamítnuta jako částečně neopodstatněná a částečně irelevantní.

2) Ke druhé a třetí části třetího důvodu kasačního opravného prostředku

i) Argumentace účastníků řízení

- 235 V rámci druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky zpochybňují právní kvalifikaci, provedenou v bodech 374, 376 a 525 napadeného rozsudku, toho, co pro Tribunál představuje správný hypotetický srovnávací scénář, pokud zneužití zahrnuje „spojení“

dvou praktik. Podle navrhovatelek se Tribunál tím, že rozhodl, že v takové situaci musí hypotetický srovnávací scénář brát v úvahu účinky obou dotčených praktik, a sice jak účinky vylepšení srovnávače výrobků společnosti Google prostřednictvím „rámečků“, tak účinky použití algoritmů úpravy a odsunutí konkurenčních srovnávačů výrobků na nižší pořadí v obecných výsledcích, dopustil nesprávného právního posouzení.

- 236 První výtkou navrhovatelky tvrdí, že vzhledem k tomu, že každá z těchto dvou praktik je, jak připustil Tribunál v bodě 373 napadeného rozsudku, sama o sobě legální, hypotetický srovnávací scénář, který jednu z těchto praktik odstraňuje, zejména zobrazování „rámečků“, představuje vhodný scénář, neboť vytváří situaci bez spojení obou praktik, a tedy bez údajného zneužití. Odstranění obou praktik při stanovení hypotetického srovnávacího scénáře, který Tribunál v bodě 376 tohoto rozsudku upřednostnil, by naproti tomu překračovalo meze toho, co je nezbytné k vytvoření situace bez údajně zneužívající kombinace, a zaměňovalo by účinky legálního jednání a účinky jednání protiprávního.
- 237 Druhou výtkou navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že zvažoval hypotetický srovnávací scénář, který není „realistický“, „přijatelný“ a „pravděpodobný“ ve smyslu judikatury Soudního dvora (rozsudek ze dne 11. září 2014, MasterCard a další v. Komise, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, body 166 až 169 a 173). Tento scénář by se totiž nespokojil s odstraněním „rámečků“, což by ukončilo zneužití, jak potvrdila Komise v žalobní odpovědi před Tribunálem, ale vyžadoval by též odstranění algoritmů umožňujících odsunout výsledky na nižší pořadí, které jsou určeny ke zlepšení kvality služby vyhledávání. Studie předložené navrhovatelkami během správního řízení, a sice analýza nazvaná „rozdíly v rozdílech“ a pokus nazvaný „ablace“, přitom ukázaly, že provoz směrem ke konkurenčním srovnávačům výrobků by se v případě odstranění „rámečků“ výrazně nezměnil, což prokazuje, že pokles provozu byl neprávem přičítán dotčenému jednání.
- 238 V rámci třetí části třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že nesprávný přístup Tribunálu k hypotetickému srovnávacímu scénáři zneplatnil jeho posouzení účinků dotčeného jednání, neboť tento přístup vedl k tomu, že údajnému zneužití byly přičteny účinky, které jsou přičitatelné legálním praktikám. Mimoto tvrdí, že uvedený přístup rovněž zneplatnil posouzení Tribunálu týkající se objektivního odůvodnění uvedeného společností Google, podle něhož by nebylo možné zlepšit její službu vyhledávání, pokud by do „rámečků“ byly zahrnuty výsledky konkurenčních srovnávačů výrobků. Tribunál se přitom tím, že v bodě 572 napadeného rozsudku odmítl toto vysvětlení z důvodu, že zlepšení nepřevažovala nad protisoutěžními účinky dotčeného jednání, dopustil v tomto rozsudku nesprávného právního posouzení.
- 239 Komise, PriceRunner, Kontrolní úřad ESVO, BEUC, Foundem, Kelkoo, VDZ, Ladenzeile, BDZV a Twenga zpochybňují argumentaci navrhovatelek jako irelevantní nebo v každém případě neopodstatněnou.

ii) Závěry Soudního dvora

- 240 Body 374, 376 a 525 napadeného rozsudku, zpochybněné v rámci druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku, se týkají posouzení provedeného Tribunálem, pokud jde o to, co představuje srovnávací analýzu, která má posoudit účinky jednání spočívajícího ve spojení dvou praktik, z nichž každá je sama o sobě legální.

- 241 V bodech 370 až 373 napadeného rozsudku Tribunál uvedl, že žádná z dotčených praktik, posuzovaná samostatně, nezakládala z pohledu Komise námitky v oblasti hospodářské soutěže, ale že Komise zpochybňuje společné praktiky, které na jedné straně zhodnocují srovnávač výrobků společnosti Google a na straně druhé znehodnocují konkurenční srovnávače výrobků na obecných stránkách s výsledky společnosti Google. Tribunál z toho vyvodil, že analýzu účinků těchto kombinovaných praktik nelze provést tak, že se účinky jedné praktiky izolují od účinků druhé praktiky.
- 242 Právě na základě těchto zjištění měl Tribunál v bodech 374 a 376 napadeného rozsudku za to, že analýza účinků dotčeného jednání na konkurenční srovnávače výrobků nemůže být omezena na dopad, který na ně mohl mít vzhled výsledků srovnávače výrobků společnosti Google v Product Universals a Shopping Units, ale musí také vzít v úvahu dopad algoritmů úpravy obecných výsledků, takže jediným hypotetickým srovnávacím scénářem, který společnost Google mohla platně uplatnit, byl scénář, ve kterém nebyla provedena žádná složka tohoto jednání, neboť jinak jsou postiženy kombinované účinky uvedeného jednání pouze částečně. Toto zjištění bylo v podstatě zopakováno v bodě 525 tohoto rozsudku, který navrhovatelky rovněž zpochybnilly ve druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku.
- 243 Tyto úvahy Tribunálu přitom nejsou stíženy vadou spočívající v nesprávném právním posouzení.
- 244 Jak totiž uvedla generální advokátka v bodech 179 a 180 svého stanoviska, obě dotčené praktiky, pouze, byly-li kombinovány, ovlivnily chování uživatelů do té míry, že byl provoz z obecných stránek s výsledky společnosti Google v rozsahu konstatovaném Komisí převeden ve prospěch jejího srovnávače výrobků a na úkor konkurenčních srovnávačů výrobků. Toto převedení provozu spočívalo jak v přednostním umístění a zobrazení výsledků vyhledávání srovnávače výrobků společnosti Google v „rámečcích“, tak současně v odsunutí výsledků na nižší pořadí provedeném algoritmy úpravy a v méně atraktivním zobrazení výsledků vyhledávání konkurenčních srovnávačů výrobků, čímž unikly pozornosti uživatelů.
- 245 Vzhledem k tomu, že nárůst provozu ve prospěch výsledků vyhledávání srovnávače výrobků společnosti Google a pokles provozu z jejích obecných stránek s výsledky směrem ke konkurenčním srovnávačům výrobků, na kterých spočívají potenciální protisoutěžní účinky dotčeného jednání, vyplývaly ze společného použití obou dotčených praktik, měl vhodný hypotetický srovnávací scénář rovněž umožnit přezkum pravděpodobného vývoje trhu v případě neexistence obou těchto praktik, a nikoli v případě neexistence pouze jedné z nich.
- 246 Za těchto podmínek nemůže argument navrhovatelek, podle kterého Tribunál v bodě 373 napadeného rozsudku připustil, že žádná z těchto praktik, posuzovaná samostatně, nezakládala námitky v oblasti hospodářské soutěže, vyvrátit úvahy Tribunálu uvedené v bodech 374, 376 a 525 napadeného rozsudku, zpochybněné v rámci druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku.
- 247 Tribunál se tedy nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 374 až 376 a 525 napadeného rozsudku rozhodl, že analýza účinků dotčeného jednání musí brát v úvahu jak účinky algoritmů úpravy obecných výsledků, tak vylepšení srovnávače výrobků společnosti Google prostřednictvím Product Universals a Shopping Units a že studie předložené společností Google, které se týkají pouze dopadu tohoto vylepšení na provoz, samy o sobě nepostačují k tomu, aby změřily dopad dotčeného jednání na konkurenční srovnávače výrobků.

- 248 Druhá část třetího důvodu kasačního opravného prostředku tudíž musí být zamítnuta jako neopodstatněná.
- 249 Třetí část třetího důvodu kasačního opravného prostředku vychází z předpokladu, že přístup Tribunálu k tomu, co představuje správný hypotetický srovnávací scénář, pokud zneužití zahrnuje spojení dvou praktik, je nesprávný. Jak přitom vyplývá z přezkumu druhé části třetího důvodu kasačního opravného prostředku, úvahy Tribunálu v tomto ohledu nejsou stíženy nesprávným právním posouzením.
- 250 Argumenty, které navrhovatelky předložily na podporu této části, tedy musí být odmítnuty jako irelevantní.
- 251 V důsledku toho musí být třetí důvod kasačního opravného prostředku zamítnut v plném rozsahu.

4. Ke čtvrtému důvodu kasačního opravného prostředku

a) Argumentace účastníků řízení

- 252 V rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál v bodech 538 až 541 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že Komise není povinna zkoumat, zda dotčené jednání může vytlačit stejně výkonné soutěžitele. I když se podle navrhovatelek sporné rozhodnutí poukázáním na obtíže konkurenčních srovnávačů výrobků přilákat provoz z jiných zdrojů než od společnosti Google snažilo prokázat, že toto jednání bylo způsobilé omezit hospodářskou soutěž, toto rozhodnutí nicméně nepřezkoumalo, zda tyto obtíže nebyly spíše přičitatelné relativní účinnosti těchto srovnávačů nebo též preferencím uživatelů jiných internetových stránek pro srovnávání výrobků, jako jsou obchodní platformy.
- 253 Na podporu tohoto důvodu navrhovatelky v první řadě tvrdí, že Tribunál v bodě 538 napadeného rozsudku neprávem rozhodl, že použití kritéria stejně výkonného soutěžitele není odůvodněné v jiných věcech, než jsou věci týkající se cenových praktik. Tribunál tím zaměnil formální kritérium ceny a nákladů stejně výkonného soutěžitele, jehož použití není vždy nezbytné, s obecnou zásadou, která vyplývá z judikatury Soudního dvora, zejména z bodu 21 rozsudku ze dne 27. března 2012, *Post Danmark* (C-209/10, EU:C:2012:172), a z bodů 133 a 134 rozsudku ze dne 6. září 2017, *Intel v. Komise* (C-413/14 P, EU:C:2017:632), podle níž cílem článku 102 SFEU není chránit méně výkonné podniky. Použitelnost této zásady je přitom nezávislá na cenové či necenové povaze údajného zneužití, takže je vždy nezbytné zkoumat, zda dotčené jednání může vytlačit stejně výkonné soutěžitele, a to tím spíše, pokud toto jednání vede k inovaci výrobků a zlepšuje výběr a kvalitu nabídky spotřebitelům.
- 254 Ve druhé řadě navrhovatelky kritizují bod 539 napadeného rozsudku a vytýkají Tribunálu, že měl za to, že není relevantní zkoumat, zda jsou skuteční konkurenti společnosti Google stejně výkonní jako tato společnost, neboť v judikatuře uvedené v předchozím bodě tohoto rozsudku Soudní dvůr odkazuje na hypotetického soutěžitele. Podle navrhovatelek se však Komise nesnažila posoudit výkonnost konkurenčních srovnávačů výrobků, ať už hypotetických nebo skutečných, a omezila se na poukázání na účinky dotčeného jednání na skutečné soutěžitele, aniž přezkoumala jejich výkonnost. Mezery v odůvodnění Tribunálu jsou o to zjevnější, že z úvahy uvedené v bodě 391 napadeného rozsudku vyplývá, že nejlepší kvalita obchodních platform je „vysvětlení[m možného]“ poklesu těchto srovnávačů.

- 255 Ve třetí řadě navrhovatelky kritizují body 540 a 541 napadeného rozsudku, jakož i zjištění Tribunálu, která jsou v nich obsažena, že jednak by posouzení výkonnosti konkurenčních srovnávačů výrobků bylo objektivní pouze tehdy, kdyby „podmínky hospodářské soutěže nebyly narušeny protisoutěžním jednáním“, a jednak, že se Komise mohla omezit na prokázání potenciálních účinků vyloučení z trhu bez ohledu na to, zda byla společnost Google výkonnější než konkurenční srovnávače výrobků.
- 256 V tomto ohledu navrhovatelky tvrdí, že i když je možné, že rušivý účinek dotčeného jednání je takový, že nelze posoudit jeho dopad na stejně výkonné skutečné soutěžitele, nelze takovou hypotetickou situaci předpokládat. Komise se přitom touto situací nezabývala a Tribunál nahradil posouzení sporného rozhodnutí vlastními úvahami. Kromě toho navrhovatelky tvrdí, že ani v této hypotetické situaci nemůže být Komise zproštěna povinnosti prokázat pravděpodobný dopad dotčeného jednání na tyto soutěžitele. I když v takovém případě analýza nutně zůstane pouze hypotetická, měla by vycházet ze skutečných důkazů.
- 257 V replice navrhovatelky dodávají, že body 45 a 73 rozsudku ze dne 12. května 2022, Servizio Elettrico Nazionale a další (C-377/20, EU:C:2022:379), podporují jejich tezi o povinnosti Komise posoudit v rámci článku 102 SFEU způsobilost dotčeného jednání vytlačit stejně výkonné soutěžitele.
- 258 Navrhovatelky rovněž tvrdí, že v projednávané věci měla Komise na dotčené jednání pohlížet stejně jako na zneužití založené na cenách, neboť podobně jako nízká cena, kterou nelze samu o sobě považovat za narušující pro konkurenční proces, nemohlo spojení dvou legálních praktik tento proces narušit, zejména proto, že každá z těchto praktik zlepšovala kvalitu služeb nabízených spotřebitelům a společnost Google nesledovala protisoutěžní strategii. Zlepšení kvality a inovace jsou tedy stejně jako snížení cen součástí řádně fungujícího konkurenčního procesu.
- 259 Komise, PriceRunner, Kontrolní úřad ESVO, BEUC, Foundem, Kelkoo, VDZ, Ladenzeile, BDZV a Twenga zpochybňují argumentaci navrhovatelek a tvrdí, že čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku je nepřijatelný nebo neopodstatněný.

b) Závěry Soudního dvora

- 260 V rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky zpochybňují body 538 až 541 napadeného rozsudku a v podstatě tvrdí, že Tribunál nesprávně rozhodl, že Komise není povinna analyzovat výkonnost skutečných nebo hypotetických konkurentů společnosti Google při posuzování způsobilosti dotčeného jednání vyloučit hospodářskou soutěž na relevantních trzích.
- 261 V tomto ohledu je třeba bez dalšího poznamenat, že body 538 až 541 napadeného rozsudku spadají do analýzy protisoutěžních účinků dotčeného jednání, na jejímž základě Tribunál dospěl v bodě 543 tohoto rozsudku k závěru, že Komise prokázala existenci potenciálních účinků na vnitrostátní trhy se službami srovnávání výrobků.
- 262 Argumenty navrhovatelek na podporu čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku směřují zejména k prokázání, že odůvodnění napadeného rozsudku, které se týká neexistence povinnosti Komise provést přezkoumání výkonnosti konkurenčních srovnávačů výrobků, je stíženo nesprávným právním posouzením. Komise totiž byla údajně povinna přezkoumat výkonnost těchto srovnávačů, ať už skutečných či hypotetických, přičemž tato povinnost vyjadřuje obecnou

zásadu, podle které cílem článku 102 SFEU není chránit méně výkonné podniky. Kromě toho kritérium stejně výkonného soutěžitele, které je příznačné pro případy zneužití cen, mělo být použito i v projednávané věci, neboť dotčené jednání spočívalo ve spojení legálních praktik a vedlo ke zlepšení inovace.

- 263 Pokud jde o otázku, zda z článku 102 SFEU vyplývá systematická povinnost Komise zkoumat výkonnost skutečných nebo hypotetických konkurentů podniku v dominantním postavení, z judikatury Soudního dvora citované v bodech 163 až 167 tohoto rozsudku vyplývá, že cílem tohoto článku určitě není zajistit, aby na trhu zůstali méně výkonní soutěžitelé než podnik s dominantním postavením.
- 264 Z toho však nevyplývá, že by jakékoliv zjištění protiprávního jednání s ohledem na toto ustanovení bylo podmíněno prokázáním, že dotčené jednání může vyloučit stejně výkonného soutěžitele.
- 265 Posouzení způsobilosti dotčeného jednání vyloučit stejně výkonného soutěžitele, na které se společnost Google odvolává jako na zásadu, na níž je založeno použití článku 102 SFEU, se jeví jako relevantní zejména tehdy, když podnik v dominantním postavení v průběhu správního řízení s podporou důkazů tvrdil, že jeho jednání nebylo způsobilé omezit hospodářskou soutěž, a zejména vyvolat vytýkané účinky vyloučení z trhu. V takovém případě je Komise nejen povinna analyzovat rozsah dominantního postavení podniku na relevantním trhu, ale rovněž posoudit případnou existenci strategie směřující k vyloučení soutěžitelů, kteří jsou přinejmenším stejně výkonní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. září 2017, Intel v. Komise, C-413/14 P, EU:C:2017:632, body 138 a 139).
- 266 Jelikož je mimoto Komise povinna prokázat jednání porušující článek 102 SFEU, musí prokázat existenci zneužití dominantního postavení s ohledem na různá kritéria, zejména použitím kritéria stejně výkonného soutěžitele, je-li relevantní, přičemž její posouzení relevance takového kritéria podléhá případnému přezkumu unijního soudu.
- 267 V projednávané věci je třeba poznamenat, že jak vyplývá zejména z bodů 54 až 63 napadeného rozsudku, zneužití zjištěné Komisí spočívalo v příznivějším umístění a zobrazení, které společnost Google vyhradila na stránkách svého obecného vyhledávače svému srovnávací výrobků ve srovnání s konkurenčními srovnávací výrobků. Komise konstatovala, že v rozsahu, v němž schopnost srovnávací výrobků konkurovat závisí na provozu, toto diskriminační jednání společnosti Google mělo významný dopad na hospodářskou soutěž v tom, že této společnosti umožnilo ve prospěch svého vlastního srovnávací výrobků odvést velkou část provozu, který dříve existoval mezi obecnými stránkami s výsledky společnosti Google a srovnávací výrobků patřícími jejím konkurentům, aniž tito konkurenti mohli kompenzovat tuto ztrátu provozu využitím jiných zdrojů provozu, neboť vyšší investice do alternativních zdrojů by nepředstavovaly „hospodářsky životaschopné“ řešení.
- 268 Tribunál tedy v bodě 540 napadeného rozsudku správně uvedl, aniž navrhovatelky omezující se na zásadní tvrzení toto zjištění vyvrátily, že Komise nemohla dosáhnout objektivních a spolehlivých výsledků týkajících se výkonnosti konkurentů společnosti Google s ohledem na zvláštní podmínky relevantního trhu.
- 269 Z toho vyplývá, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že použití takového kritéria není v rámci článku 102 SFEU povinné a za okolností projednávané věci by jeho použití nebylo relevantní.

- 270 Z toho vyplývá, že čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako neopodstatněný, aniž je nutné rozhodnout o námitce nepřípustnosti vznesené BEUC.
- 271 Vzhledem k tomu, že žádnému z důvodů projednávaného kasačního opravného prostředku nebylo vyhověno, je třeba kasační opravný prostředek zamítnout v plném rozsahu.

VI. K nákladům řízení

- 272 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný, Soudní dvůr rozhodne o nákladech řízení. Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 uvedeného jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 273 Podle čl. 140 odst. 2 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, státy, které jsou stranami Dohody o EHP a nejsou členskými státy, jakož i Kontrolní úřad ESVO nesou vlastní náklady řízení, vstoupí-li do řízení jako vedlejší účastníci.
- 274 Podle čl. 140 odst. 3 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, může Soudní dvůr rozhodnout, že vedlejší účastníci nesou vlastní náklady řízení.
- 275 Podle čl. 184 odst. 4 téhož jednacího řádu, nepodal-li kasační opravný prostředek sám vedlejší účastník řízení v prvním stupni, může mu být uložena náhrada nákladů řízení o kasačním opravném prostředku jen tehdy, účastnil-li se písemné nebo ústní části řízení před Soudním dvorem. Pokud se řízení účastní, může Soudní dvůr rozhodnout, že tento účastník řízení nese vlastní náklady řízení.
- 276 Vzhledem k tomu, že Komise v projednávané věci požadovala náhradu nákladů řízení a navrhovatelky neměly ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit, že ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí, s výjimkou nákladů vynaložených Komisí v důsledku vedlejšího účastenství sdružení CCIA, které ponese toto sdružení.
- 277 PriceRunner, CCIA, Kontrolní úřad ESVO, BEUC, Foundem, Kelkoo, VDZ, Ladenzeile, BDZV a Twenga ponесou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) **Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) **Společnosti Google LLC a Alphabet Inc. ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí, s výjimkou nákladů vynaložených Komisí v důsledku vedlejšího účastenství sdružení Computer & Communications Industry Association.**
- 3) **Sdružení Computer & Communications Industry Association ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí v důsledku jeho vedlejšího účastenství.**

- 4) PriceRunner International AB, Kontrolní úřad ESVO, Evropská organizace spotřebitelů (BEUC), Infederation Ltd, Kelkoo SAS, Verband Deutscher Zeitschriftenverleger eV, Ladenzeile GmbH, BDZV – Bundesverband Digitalpublisher und Zeitungsverleger eV a Twenga SA ponesou vlastní náklady řízení.**

Podpisy